Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7113 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 30 MARTIE 1972

SUB SEMNUL SOLIDARITĂȚII MILITANTE CU POPOARELE AFRICII CONTINUĂ

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN TANZANIA

Dineu oferit de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu au oferit, miercuri, un dineu în onoarea președintelui Republicii Unite Tanzania, Julius K. Nyerere.

La dineu, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă cordialitate, au luat parte R. M. Kawawa, al doilea vicepreședinte al Republicii și prim-ministru, cu soția, A. Jamal, ministrul comerțului și industriei, Aboud Jumbe, ministru de stat la Cabinetul primului vicepreședinte al republicii, W. Chagula, ministrul economiei și planului, I. Elinewinga, ministrul apelor și energiei, Thabit Kombo, ministrul comerțului și industriei și secretar general al Partidului Afro-Shirazi (Zanzibar), John Malecela, ministrul afacerilor externe, H. Mbita, secretar național executiv al partidului T.A.N.U., alte personalități ale vieții politice, economice și culturale.

Au participat Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul comerțului exterior, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Bujor Almășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei, precum și celelalte persoane oficiale care îl însoțesc pe șeful statului român în vizita sa în țările africane.

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și președintele Tanzaniei, Julius K. Nyerere, au rostit toasturi.

După vizita în zona monumentelor naturii și rezervațiilor naturale de la Ngoro-Ngoro și Manyara, oaspeții români ai Tanzaniei s-au întors la Dar Es Salaam

Dar Es Salaam — de la trimisul special Romulus Căplescu:

Miercuri după-amiază, președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, însoțiți de președintele Julius K. Nyerere, s-au întors la Dar Es Salaam din călătoria pe care au făcut-o în zona Ngoro-Ngoro, monument al naturii unic în lume, care a fost declarat parc național. Aici, în craterul uriaș — cu un diametru de 18 km — al unui vulcan stins, s-au păstrat, datorită condițiilor naturale existente, un mare număr de exemplare caracteristice faunei africane, printre care lei, elefanți, rinoceri, bivoli sălbatici, diferite specii de antilope, păsări flamingo etc.

În drum spre Ngoro-Ngoro, pe aeroportul din zona lacului Manyara, cît și de-a lungul traseului parcurs de coloana de mașini pînă la obiectivul vizitat, locuitorii au făcut celor doi președinți o primire plină de entuziasm. Mulți dintre ei au venit de la mari distanțe pentru a aduce omagiul lor oaspeților stimați din România. Este emoționantă bucuria pe care o citești pe fețele acestor oameni, după cum este emoționant să auzi pe toți acești oameni scandînd numele României și al președintelui ei, să-i vezi fluturînd stegulețe românești alături de cele tanzaniene. La intrarea în satul Karatu, mulțimea a devenit atît de densă încît colona de mașini s-a oprit pentru cîteva minute. Președinții Nicolae Ceaușescu și Julius K. Nyerere răspund cordial, prietenește, omagiului locuitorilor acestui sat, care intonează un cîntec de salut unde este vorba de prietenia și solidaritatea dintre două țări depărtate una de alta, România și Tanzania, unite prin dorința comună ca în lume să nu mai existe nedreptate și opresiune.

Un mare număr de oameni erau, de asemenea, aliniați în fața hotelului Ngoro-Ngoro, unde cei doi președinți și persoanele care i-au însoțit au rămas peste noapte. În cursul dimineții de miercuri s-a vizitat zona craterului. Președintele Nicolae Ceaușescu a participat, de asemenea, la o vînătoare organizată în zona învecinată Serengeti, care este și ea declarată parc național.

La întoarcere, atît pe aeroportul Dar Es Salaam, cît și pe drumul străbătut pînă la reședință, numeroși locuitori ai capitalei au ținut să salute din nou cu căldură, pe cei doi președinți.

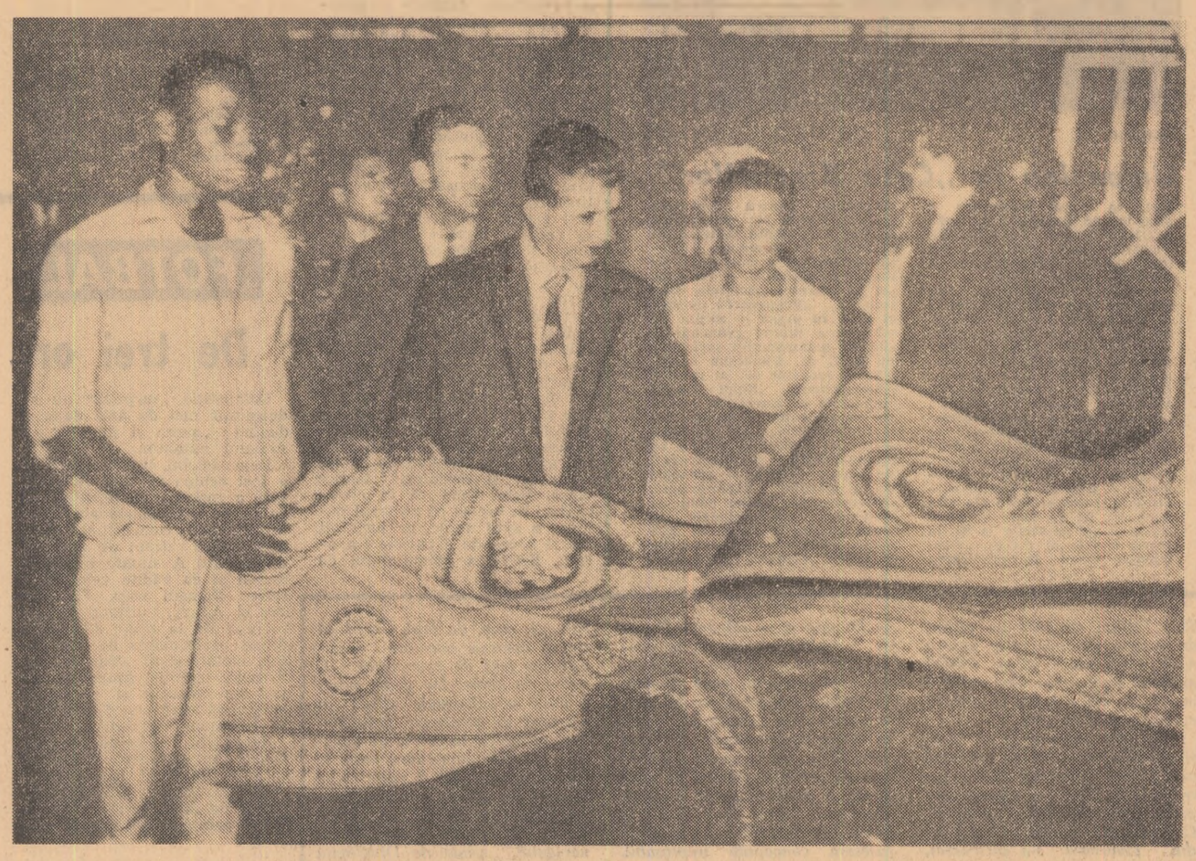

ÎN FIECARE MINUT FIECARE MAȘINĂ SAU UTILAJ FOLOSIT CU EFICIENȚĂ MAXIMĂ PENTRU PRODUCȚIE

ORGANIZARE EXEMPLARĂ, RITM CONSTANT, DISCIPLINĂ

...ACESTE REALIZĂRI NU VOR FI CONSEMNATE DE BILANȚUL CONTABIL, DAR ELE CONSTITUIE ZESTREA CEA MAI DE PREȚ PE CARE TRIMESTRUL I O TRANSFERĂ CELUI URMĂTOR

În ziua în care efectuam această anchetă, trei din cei peste trei mii de salariați ai **Filaturii de bumbac din Oltenița** nu s-au prezentat la lucru. Maiștrii nu cunoșteau cauzele deci au consemnat în caietele lor: **absențe nemotivate.**

— **Mîine, lucrurile se vor lămuri** — ne asigură secretara Comitetului U.T.C., tovarășa **Elena Țîfrea. Cred că s-a întîmplat ceva, altfel cele trei muncitoare n-ar avea de ce să lipsească. le cunosc, sînt fete bune și disciplinate. Trebuie să fie vorba de un incident.**

Răsfoim registrul absențelor de acum doi ani. În luna și ziua corespunzătoare celei la care ne referim acum, lipseau nemotivați, 110 salariați. Dacă atunci am fi încercat un dialog pe această temă, secretara comitetului U.T.C. ar fi afirmat la timpul prezent, ceea ce acum afirmă la trecut: **„Absențele nemotivate ne dau cea mai mare bătaie de cap, constituie o problemă gravă, care ne frămîntă pe toți. Încercăm cîteva experiențe, dar deocamdată nu ne putem pronunța asupra eficacității lor. Sîntem de-abia la început...".**

Filatura din Oltenița este cea mai mare și mai modernă unitate cu acest profil din țară, una dintre cele mai mari și mai moderne din Europa. Echipată cu mașini și utilaje cu un înalt grad de tehnicitate, filatura se dovedește în măsură să răspundă prin producția și varietatea sortimentelor sale, celor mai exigente cerințe ale industriei noastre textile. Pusă în funcțiune în urmă cu trei ani, întreprinderea a reușit să intre în parametrii proiectați într-un timp record. Termenul planificat prin planul de stat a fost redus în urma unui angajament al colectivului cu nu mai puțin de 90 de zile. Ba mai mult. Anul trecut, parametrii proiectați au fost substanțial depășiți. **Filatorii au realizat 630 tone fire peste prevederi.** Datele sînt impresionante. Nu atît prin cele însele, cît prin faptul că au fost obținute de un colectiv foarte tînăr, de-abia constituit. Media de vîrstă nu depășește 20 de ani — una dintre cele mai scăzute din industria noastră.

● Estimativ, pe primul trimestru, Filatura de bumbac Oltenița va obține o producție suplimentară în valoare de 500 mii lei. ● De la 110 la 3 absențe nemotivate pe zi. ● Cartonașele roșii care fac obrajii să roșească. ● Autodotarea într-o unitate superdotată — acțiune a ingeniozității și spiritului gospodăresc. ● Drumul tinerilor după orele de program: liceul seral, cursurile de specializare, clubul orășenesc.

— Dar inconvenientul nu era tineretea muncitorilor, continuă discuția, secretara U.T.C., ci faptul că 70—80 la sută dintre ei veniseră în fabrică direct de la sate, vedeau acum pentru prima dată o mașină de cardat sau un ring. Sînt din toată țara, dar mai ales din Moldova. Trebuia să-i calificăm din mers și nu oricum, la un nivel cores-

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a IV-a)

Plopeni. Unul din zecile de puncte ale județului Prahova unde tinerii au ieșit în număr mare pentru a participa la campania de împăduriri
Foto: I. RĂDULESCU

Un prilej de manifestare a energiei și entuziasmului tuturor tinerilor

„LUNA PĂDURII"

Convorbire cu tovarășul MIHAI SUDER,
ministru secretar de stat la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții

Un șantier ce acoperă țara din crestele Carpaților și pînă în luncile Jiului, Oltului, Mureșului, Prutului și Dunării... Și acest șantier se numește: *împădurire*, sau *îmbogățirea fondului forestier* sau, pur și simplu, *plantarea puieților* acolo unde interesele economice o impun.

— Cînd spunem *„aur verde"* nu exagerăm cu nimic, remarca tovarășul *Mihai Suder*. Lemnul este — și mai ales va fi — aur! Dar mina aceasta este întrutotul în mîna omului. Omul este cel care hotărăște cît lemn și din ce esență va avea mai încolo, peste ani. Și asta prin plantațiile ce le efectuează acum.

— Anul 1972 ce loc ocupă în această perpetuă muncă de sădire a pomilor?

— Cifra inițial stabilită este de 55 000 de hectare. Dar, examinate în ședința Consiliului de Stat, măsurile propuse a se lua în scopul dezvoltării silviculturii în lumina cerințelor actuale și de perspectivă au fost substanțial îmbunătățite. S-a indicat ca lucrările de împădurire din acest an să capete o nouă orientare prin grăbirea ritmului de plantare și de ameliorare a speciilor incluse în masive. Reanalizînd posibilitățile, în baza chemării la întrecere lansată de Inspectoratul silvic Maramureș, conducerea ministerului nostru a hotărît ca *prevederile planului pe acest an în ce privește împăduririle să fie majorat — în limitele aceluiași fond de cheltuieli — cu 25 000 de hectare*. Ponderea va reveni rășinoaselor — molid, brad, pin, duglas, larice — și foioaselor repede crescătoare — plopi, sălcii și salcîm. Avînd în vedere necesitățile mereu crescînde de hîrtie și celuloză, în cadrul suprafețelor împădurite, pe circa un sfert se vor crea culturi industriale cu ciclu scurt.

— Spuneți-ne tovarășe ministru ce garanții există că acest angajament va deveni... bilanț al muncii anului în curs?

— În primul rînd faptul că întreaga suprafață a fost identificată, specialiștii întocmind devizul lucrărilor. Apoi, materialul săditor este asigurat atît din pepiniere cît și prin recuperări din

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN EDITURA POLITICĂ AU APĂRUT:

Documente ale Partidului Comunist Român – culegeri sintetice pe următoarele teme:

- Rolul conducător al partidului în întreaga viață politică, economică și socială.
- Societatea socialistă multilateral dezvoltată.
- Activitatea ideologică și politică educativă.
- P.C.R. — continuator al luptei revoluționare și democratice a poporului român, al tradițiilor înaintate ale mișcării muncitorești și socialiste.
- Rolul științei în construirea socialismului în România.
- Partidul și tineretul.
- Rolul clasei muncitoare în condițiile societății socialiste. Întărirea alianței cu țărănimea și intelectualitatea.

PASIUNEA — vînt bun pentru aripile unui tînăr constructor

Să discutăm despre: **TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI**

Pe tînărul din fața mea l-am cunoscut mai întîi din povestirile altora. Mi-l închipuiam un tip robust, sobru. Dar Matei Kiraly, fost muncitor, fost marinar, fost licean seralist, fost student eminent la Institutul politehnic din Galați, actual inginer, specialist în proiectarea unor noi tipuri de nave, ce-i drept, construite deocamdată nu pe scară industrială, nu-i robust și nici sobru. E un tînăr slăbuț, cu priviri vesele, în care desluși fulgerări adînci. Am cu el o discuție lungă. Aflu, astfel, că e navalist nu de trei ani, de cînd a absolvit Facultatea de construcții navale, ci exact „de cînd a făcut ochi".

— Navele sînt prima și marea mea pasiune, ne explică Matei. Pare curios, dacă ții seama că, de fapt, nu sînt nici constănțean, nici dunărean, nici măcar om al Oltului, ci pur și simplu bănățean. Dar mi-au plăcut navele, de cînd am început să citesc cărți de călătorie în jurul lumii. Le-am citit în copilărie, apoi și-n adolescență, pe cînd urmam cursurile unei școli profesionale la Timișoara. Le citesc și acum. Cînd am ajuns lăcătuș mecanic, am lucrat un timp într-o uzină. În timpul liber confecționam vaporașe. Apoi așa, deodată, m-am angajat motorist în marina fluvială. De-acum, mă preocupau tratatele științifice despre vase. Îmi căzuse unul în mînă și mă molipsisem, asta era. Boală fără leac. Colegii, e drept, mă cam luau peste picior, dar nu-mi păsa.

— Din cîte se vede, drumul e destul de lung de la motoristul de pe vas pînă la inventatorul de azi; fiindcă am auzit și de niște invenții...' De pildă despre motorul imers portant...

— Da, a fost o cale lungă. Prima etapă, cea de marinar pe Du-

DRAGOMIR HOROMNEA

(Continuare în pag. a II-a)

AFRICA

de ȘTEFAN IUREȘ

Cunoașterea geografică și geografia politică se află în raporturi mai suple, cu determinări reciproce mai elastice decît îndeobște se crede. În Europa burgheză din vremea colonialismului la apogeu, școlarul mediu lua cunoștință de existența unui continent numit Africa pe care două sau trei hărți i-o schematizau didactic. Jungla, deșertul, savana nu cereau decît cîteva creioane colorate pentru reproducerea marilor zone de vegetație, cu cîte o șerpuitoare dungă albastră se puteau marca fluvii uriașe, la urmă elevul scriind într-un colț: Africa **fizică**. Pătrățele, cercuri, romburi semnalizau convențional fabuloase zăcăminte de aur, diamante, cupru, bauxită și alte comori subpămîntene, iar diferite hașurări luau în evidență lemnul de abanos și nucile de cocos, fildeșul elefanților și penajul struților; cu aceasta se putea considera întocmită și harta **economică** a Africii. În sfîrșit, pe o altă hartă se întîlneau de cîteva ori adjectivele engleză, franceză, portugheză, italiană, trufașe cărți de vizită ale unor luări în posesiune pe cît de ilegale, pe atît de hrăpărețe: era harta **politică** a Africii. Tot restul era indicație vagă, aproximație nivelatoare, cel mult incitînd la jocul imaginației: un pămînt unde e veșnic foarte cald, paradis al animalelor sălbatice în stare de libertate și unde localnicii, care umblă cu un petec de țesătură înfășurat în jurul coapselor, sînt grozav de copilărești, își mînuiesc cu iscusință armele primitive și se pricep de minune să-și facă toate comunicările esențiale bătînd tam-tam-ul în tobe coniforme, nemaipomenit de sonore, încît se aud pînă la mari depărtări...

Simplificator pînă la desfigurare, rezumatul de acest gen era tipic pentru cercetarea din afară a continentului. Nu se pomenea despre vreo țară, doar despre ținut, oamenilor nu li se spuneau oameni, ei erau — peiorativ — băștinașii. În context, ținutul era veșnic plin de primejdii, iar cele mai

(Continuare în pag. a IV-a)

PE ŞANTIERELE MUNCII PATRIOTICE

ARAD

„Lunca dintre Mureş şi Crişuri va fi incomparabil mai productivă"

În lunca dintre Mureş şi Crişuri mai bine de 3 000 de tineri din judeţul Arad şi-au dat mîna în primăvara acestui an, la amenajarea a nu mai puţin de 450 ha pentru irigaţii, alte 120 vor fi desecate, iar 20 000 de ha de păşuni vor cunoaşte şi ele îngrijirea necesară. Aceasta nu este totul. Lista cu obiectivele muncii voluntar-patriotice din acest an numai în agricultură se întinde pe un spaţiu mult mai întins. Valoarea lucrărilor ce urmează a fi realizate în acest domeniu se ridică la 40 milioane, iar din planul anual stabilit a fost deja raportată amenajarea a 207 ha pentru irigaţii şi desecări şi încă alte cîteva mii ha păşuni.

Cu regretul că nu putem cuprinde nici măcar pe jumătate obiectivele la realizarea cărora numai sîmbăta şi duminica au ieşit peste 5 000 de tineri, ne îndreptăm spre Ineu nu înainte însă de a consemna, măcar în parte, alte şantiere: cele de la Lipova, Curtici, T. Vladimirescu, Chişineu-Criş etc.

Facem un popas la sediul C.A.P. Răsăritul din Pîncota, unde numai vîntul foarte puternic din zona aceea l-a reţinut pe inginerul Ioan Ranca. Volumul lucrărilor pe cele 130 ha păşune ce urmează a fi amenajate pentru irigat a fost realizat în proporţie de 80 la sută, urmînd ca pînă la sfîrşitul acestei săptămîni totul să fie gata. „Pentru noi, ne-a spus dînsul, realizarea acestui obiectiv are un dublu scop. Vom putea obţine în loc de 1 500—1600 kg masă verde la ha, cel puţin 10 000 kg în anii mai secetoşi iar în anii ploioşi cei 5.7 km de canale vor colecta excesul de apă, dirijîndu-l spre albia Crişului.

La Ineu ne întîmpină secretarul Comitetului orăşenesc U.T.C., Romulus Haţegan. Dar nu la sediu, unde l-am căutat prima dată. După ce ni s-a spus că ar putea fi la serele aparţinînd C.L.F.-ului, la construcţia cărora tinerii au luat sub antrepriză o parte din lucrări, iar de aici am fost trimişi pe locul unde în aceste zile se va deschide un nou şantier pentru irigarea a 150 ha de păşuni — la cel vechi, adică pe cele 80 ha, lucrările fiind deja încheiate cu o săptămînă înainte — pînă la urmă am izbutit să-l găsim alături de peste 100 de tineri împrăştiaţi pe nu mai puţin de 950 ha de păşune, care, după cum ne-a spus inginerul Costin Nistor, urmează a fi amenajate în păşune intensivă. „Ne-am gîndit, zicea secretarul comitetului orăşenesc, că pînă la atacarea celuilalt obiectiv, amenajarea pentru irigaţii a celor 150 ha, să-l terminăm şi pe acesta". Aprecierea hărniciei celor 1 250 de tineri din Ineu ne-o face tovarăşul Alexandru Carpaci, vicepreşedintele Consiliului popular orăşenesc: „Din toamna anului trecut, mai exact de cînd au fost dezbătute documentele de partid referitoare la munca politico-educativă, tinerii din oraşul nostru au fost în permanenţă în primele rînduri. Numai în trimestrul I al acestui an au efectuat 21 000 ore muncă voluntar patriotică, înregistrînd aproape 360 000 lei economii la lucrările nefinanţate. Aprecierea este elocventă. Faptele tinerilor din cele două localităţi ilustrează că între Mureş şi Crişuri anotimpul primăverii este în egală măsură şi un anotimp al tinereţii. Istoria continuă să fie scrisă, dar după alt alfabet, cel deprins la şcoala socialismului.

ION DANCEA

ARGEŞ

Front de atac: irigaţiile

Elevii Liceului din Topoloveni au inaugurat, în februarie, un şantier al muncii patriotice în incinta viitorului sistem de irigaţii al cooperativei agricole. Răspundeau, astfel, prin fapte chemării la întrecere lansată de către Comitetul judeţean de partid Argeş. De atunci, în fiecare zi brigăzi de muncă au fost prezente de-a lungul nervurilor sistemului, săpînd canale, nivelînd terenul. Duminică, la începutul celei de a zecea săptămîni consecutiv lucrate pe şantier i-am întîlnit aici pe cei 250 de brigadieri. Participau la finisarea ultimei porţiuni a canalului principal.

— S-au realizat 480 metri de canal, ne spunea tovarăşul Ştefan Alexandrescu, primul secretar al comitetului orăşenesc U.T.C., ceea ce a presupus excavarea a peste cinci mii de metri cubi de pămînt, precum şi nivelarea suprafeţei învecinate, 22 de hectare sînt, astfel, amenajate de către noi pentru irigaţii. Probabil că într-o săptămînă-două vom participa la recepţia sistemului.

...Irigaţiile şi desecările au constituit în **judeţul Argeş**, obiectivul muncii patriotice a peste patru mii de tineri. La Costeşti, Leordeni, Ştefăneşti, Miroşi, Căldăraru, Ştefan cel Mare, Izvoru Rece, Mozăceni, Dumbrăveni şi Slobozia, realizările obţinute evidenţiază participarea amplă, entuziastă a tinerilor la acţiunile cu profunde implicaţii economice, iniţiate în primăvara Semicentenarului creării U.T.C. Un bilanţ al zilei consemnează: 180 de hectare scoase de sub pericolul băltirilor şi alte 50 amenajate pentru irigaţii; acţiuni patriotice de împăduriri pe 35 de hectare şi de înfrumuseţări în toate localităţile judeţului. Haina de muncă a fost îmbrăcată în această duminică de peste şapte mii de tineri ai judeţului.

GORJ

Tinerii sporesc fertilităţile pajiştilor

Într-un itinerar străbătut în zona „Jiului de Sus" transcriem faptele de muncă ale tinerilor care, păstrînd o tradiţie, sîmbătă şi duminică au îmbrăcat haina muncii. S-a lucrat la împăduriri şi desecări, au fost iniţiate acţiuni de cuprindere în scopul recuperării rămînerilor în urmă cu lucrările de campanie. Dar, obiectivul ce a polarizat activitatea celor mai mulţi dintre tinerii Gorjului, a fost **întreţinerea pajiştilor şi a păşunilor — principala sursă de furaje pentru fondul zootehnic al** judeţului de la poalele Paringului. S-au făcut defrişări de arborete, grăpări, suprainsămînţări. Aproape o mie de hectare a însumat şantierul al cărui obiectiv este de o importanţă economică deosebită. La Prigoria, Tismana, Roşia de Amaradia, Leleşti, Ceplea, Ciocadia, Bengeşti şi în alte treizeci şi una de cooperative agricole ale judeţului s-a lucrat sub îndrumarea şi controlul specialiştilor, duminică declanşîndu-se, practic, acţiunea decretată, obiectivul numărul unu al acţiunilor patriotice din acest an. Tovarăşul inginer G. Ionescu, directorul Direcţiei generale agricole judeţene, evidenţia această acţiune printr-un calcul de specialitate: **„un hectar de păşune întreţinută asigură un plus de două mii — două mii cinci sute de kilograme de iarbă, adică hrana necesară obţinerii a circa două sute cincizeci de litri de lapte".**

Comparînd realizările acţiunilor patriotice de duminică ale tinerilor de pe plaiurile Gorjului cu precizarea tovarăşului Ionescu, rezultă că, numai într-o zi uteciştii au pus bazele obţinerii unui spor de circa 2 400 hectolitri lapte. O realizare lăudabilă...

GH. FECIORU

„LUNA PĂDURII"

(Urmare din pag. 1)

masivele forestiere; s-a procedat la o analiză detaliată cu toate inspectoratele silvice judeţene stabilindu-se transferurile necesare de puieţi. 25 000 de hectare vor fi plantate prin acţiuni voluntar-patriotice, volumul muncii fiind exprimat de o cifră — neatinsă vreodată în ţara noastră, de circa un milion zile-om. Cel puţin un sfert din această activitate o vom depune noi, silvicultorii, începînd cu mine şi încheind cu pădurarul din cel mai îndepărtat colţ al ţării. Dar cel mai mult ne bizuim pe acţiunile patriotice ale tineretului. *Tot ceea ce se va planta pe o rază de pînă la 20 de kilometri de localităţi va constitui obiectiv al muncii voluntare.* De asemenea, s-au luat măsurile necesare pentru a constitui, pe timpul vacanţei de primăvară tabere ale muncii patriotice în zonele montane. *„Luna pădurii"*, tradiţionala acţiune silvică, este organizată în luna martie pentru zone de cîmpie, martie-aprilie, pentru zona colinară, şi aprilie — mai pentru zona de munte. În campania de împăduriri de anul acesta ne-am propus să realizăm 55 000 de hectare plantate în lunile primăverii. Prin participarea largă a cetăţenilor pînă acum au şi fost realizate circa zece mii de hectare.

TINERETUL VA RĂSPUNDE PREZENT!

Convorbire cu tovarăşul ILIE LEPĂDAT,

adjunct de şef de secţie la C.C. al U.T.C.

— Între obiectivele de muncă patriotică ale tineretului care şi-au cîştigat o meritată tradiţie în preocupările organizaţiilor U.T.C., ne spune tovarăşul *Ilie Lepădat*, adjunct de şef de secţie la C.C. al U.T.C., se înscriu acţiunile din silvicultură, menite să cultive la tînăra generaţie respectul faţă de muncă, grija şi răspunderea pentru ocrotirea pădurilor ca bun al întregului popor. Şi, pentru anul acesta organizaţiile U.T.C. s-au angajat să realizeze prin munca patriotică a tineretului un volum sporit de lucrări în silvicultură constînd în împădurirea unei suprafeţe de 6 000 de hectare atît în fondul silvic, cît şi în perimetrul comunal, îngrijirea arboretului pe 20 000 de hectare, plantarea a 364 000 de plopi în aliniament şi altele. Aproape în toate judeţele organizaţiile U.T.C., împreună cu unităţile aparţinînd inspectoratelor silvice, au stabilit măsuri tehnico-organizatorice cuprinzînd gama lucrărilor ce vor fi executate, au delimitat zonele unde se vor organiza şantiere locale ale tineretului, tabere de muncă cu elevii pe timpul vacanţei de vară, precum şi acţiunile educative ce vor avea loc în cadrul „Lunii pădurii". Timpul prielnic din ultimele zile a permis ca în multe locuri din ţară să se declanşeze acţiunile din silvicultură, obţinîndu-se rezultate bune în judeţele Hunedoara, Bihor, Mureş, Argeş, Dolj, Alba şi Satu-Mare.

— Anii trecuţi, campania de împăduriri a constituit un bun prilej şi pentru organizarea unor acţiuni educative şi recreative...

— Experienţa anilor trecuţi va fi din plin valorificată. În cadrul *„Lunii pădurii"* pe lîngă acţiunile de muncă patriotică comitetele judeţene şi comunale ale U.T.C., cu sprijinul inspectoratelor silvice, vor organiza şi acţiuni educative. Avem în vedere întîlnirile cu specialişti din silvicultură care să vorbească tinerilor despre flora şi fauna din pădurile noastre, despre importanţa economică şi socială a pădurilor; se vor prezenta diafilme, vor avea loc concursuri „Cine ştie, cîştigă" pe teme de silvicultură, concursuri de orientare turistică dotate cu premii, excursii cu tineretul în regiunile cu masive păduroase valoroase declarate monumente ale naturii. De asemenea, comitetele judeţene, municipale şi orăşeneşti ale U.T.C. cu sprijinul consiliilor pentru cultură şi educaţia socialistă şi al consiliilor sindicale vor trimite formaţii cultural-artistice din întreprinderi, şcoli şi facultăţi pentru a prezenta programe artistice în faţa celor ce vor lucra în şantierele şi exploatările silvice. Merită, de asemenea subliniat faptul că, la încheierea acţiunilor din cadrul *„Luna pădurii"* comitetele judeţene ale U.T.C. şi inspectoratele silvice vor acorda distincţii şi premii organizaţiilor U.T.C., tinerilor, lucrătorilor ocoalelor silvice evidenţiate constînd în diplome şi obiecte cultural-sportive. De asemenea, organizaţiile U.T.C. vor iniţia cu acest prilej serbări cîmpeneşti, focuri de tabără şi alte activităţi dedicate tinerilor care s-au evidenţiat. Comitetele judeţene ale U.T.C. trebuie să asigure o prezenţă activă a tinerilor şi în afara acţiunilor din cadrul *„Lunii pădurii"* aducîndu-şi o cît mai mare contribuţie împreună cu inspectoratele silvice la realizarea integrală a volumului de lucrări prevăzute în silvicultură.

TELEGRAME

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis tovarăşului HENRYK JABLONSKI, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, o telegramă cu următorul cuprins:

În numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România şi al meu personal, vă adresez cele mai calde felicitări cu prilejul alegerii dumneavoastră în înalta funcţie de preşedinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone. Vă transmit, totodată, tovarăşe preşedinte, urări de succese în activitatea dumneavoastră consacrată înfloririi Poloniei socialiste, sănătate şi fericire personală.

Îmi exprim convingerea că relaţiile tradiţionale de prietenie şi colaborare frăţească dintre România şi Polonia vor cunoaşte o dezvoltare continuă spre binele popoarelor noastre, al cauzei socialismului şi păcii în întreaga lume.

Tovarăşul ION GHEORGHE MAURER, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, a trimis următoarea telegramă tovarăşului PIOTR JAROSZEWICZ, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone:

Cu ocazia realegerii dumneavoastră în funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, îmi este deosebit de plăcut să vă adresez, în numele guvernului Republicii Socialiste România şi al meu personal, cordiale felicitări şi urări de succese în activitatea pe care o desfăşuraţi pentru progresul şi prosperitatea poporului polonez, pentru dezvoltarea continuă a relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre R. S. România şi R. P. Polonă.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, a trimis tovarăşului SANZO NOSAKA, preşedintele Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia, următoarea telegramă:

Dragă tovarăşe Nosaka,

Cu prilejul celei de-a 80-a aniversări a zilei de naştere, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, comuniştii din România socialistă vă adresează dumneavoastră, conducător de seamă al P. C. din Japonia, militant eminent al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, cele mai calde felicitări, împreună cu urări de sănătate şi viaţă îndelungată.

Membrii partidului nostru cunosc şi apreciază îndelungata dumneavoastră activitate revoluţionară consacrată slujirii cu abnegaţie şi devotament a intereselor vitale ale clasei muncitoare, ale maselor largi populare japoneze, implinirii aspiraţiilor lor de progres social şi independenţă naţională, de democraţie şi pace. Vă dorim, dragă tovarăşe Nosaka, noi succese în activitatea ce o desfăşuraţi pentru viitorul luminos şi prosperitatea poporului japonez, pentru cauza socialismului, a internaţionalismului proletar.

Subliniind cu satisfacţie relaţiile internaţionaliste, de prietenie, solidaritate şi colaborare frăţească statornicite între Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist din Japonia, ne exprimăm convingerea că ele se vor extinde şi diversifica continuu în interesul ambelor noastre partide şi popoare, al unităţii partidelor comuniste şi muncitoreşti, al solidarităţii tuturor forţelor antiimperialiste.

Flori — Natură statică — *DAN BOTA*

Macaraua — *GHEORGHE I. ANGHEL*

Simpozion la „Casa Ziariştilor"

Ieri, la Casa Ziariştilor a avut loc un simpozion cu tema „CONTRIBUŢIA PRESEI DE TINERET DIN ROMÂNIA LA EDUCAREA COMUNISTĂ A TINEREI GENERAŢII".

Cuvîntul introductiv a fost rostit de Ioan STÂNCULESCU, — secretar al Uniunii ziariştilor. Au fost susţinute expunerile „Presa de tineret şi activitatea de întărire politico-organizatorică a U.T.C.", de dr. C. MOCANU — conferenţiar la Academia „Ştefan Gheorghiu", „Propaganda marxism-leninismului în presa de tineret", de Ion COMAN — asistent la Academia „Ştefan Gheorghiu", „Combaterea curentelor retrograde — tradiţie a presei progresiste şi democratice din ţara noastră", de dr. Ion SPALATELU — şef de sector la Secţia Presă a C.C. al P.C.R., „Contribuţia presei la mobilizarea tineretului pentru realizarea politicii P.C.R. la construirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România, educaţia economică a tineretului de Eugen FLORESCU — redactor şef al ziarului „Scînteia tineretului", „Propagarea culturii şi artei în presă — mijloc de educare a tinerei generaţii în spiritul umanismului socialist", de prof. dr. Gheorghe ACHIŢEI — redactor şef al revistei „Amfiteatru", „Rolul presei comuniste de tineret în procesul de educaţie în spiritul întăririi patriotismului socialist, al frăţiei poporului român cu naţionalităţile conlocuitoare", de Gabor CSEKE — redactor şef al ziarului „Ifjumunkas". „Promovarea ideilor păcii şi cooperării internaţionale în presa pentru tineret", de Eugeniu OBREA — şef de secţie la ziarul „Scînteia tineretului".

SPORT MICRO-INTERVIU LA... MANTINELĂ

ORGANIZARE IREPROŞABILĂ

declară dl. **YANO HIROICHI**, antrenorul echipei Japoniei

O convorbire cu dl. Hiroichi pe tema actualului campionat mondial de hochei pe gheaţă grupa B, care se desfăşoară în aceste zile la Bucureşti, decurge în mod cursiv şi agreabil, lucru uşor de înţeles, avînd în vedere că domnia sa este, de asemenea, ziarist sportiv la marele cotidian japonez „Mainichi".

— Ce gîndiţi despre acest campionat mondial şi cum apreciaţi şansele echipei Japoniei?

— Campionatul acesta este foarte greu pentru noi şi cred că în clipa de faţă şansele noastre pentru un rezultat bun au scăzut destul de mult. Echipa japoneză a fost mult întinerită faţă de Sapporo, unde noi am avut rezultat onorabil. Cred, totuşi, că ideea noastră de a da şanse jucătorilor tineri de a se roda împotriva echipelor puternice care joacă, aici, la Bucureşti, a fost bună şi că peste cîţiva ani şi în mod sigur la viitoarea olimpiadă, Japonia va prezenta o echipă redutabilă. Din lotul nostru actual pot să remarc totuşi cîţiva jucători foarte înzestraţi, cum ar fi Takagi, Sakurai şi Iwamoto, acesta din urmă este, după mine, cel mai bun jucător japonez la ora actuală şi totodată şi cel mai experimentat. El a participat la patru olimpiade!

— Cine credeţi că are cele mai mari şanse să cîştige grupa B şi să se califice?

— În ciuda faptului că echipa americană se prezintă mult întinerită faţă de Sapporo, cred totuşi că ea păstrează cele mai mari şanse pentru locul întîi. Am, însă, impresia că polonezii îi vor opune o rezistenţă dîrză şi nu ar fi exclusă nici o surpriză din partea echipelor R.D.G. şi României!...

— Cum apreciaţi jocul echipei române în acest campionat mondial? Credeţi că jucătorii noştri se află în progres?

— Echipa română a fost o surpriză foarte plăcută pentru mine în aceste prime două meciuri disputate (n.n. contra Iugoslaviei şi Norvegiei). Am fost surprins mai ales de tehnica bună a execuţiilor, indeosebi în atac şi de viteza cu care au jucat românii. În mod clar, echipa dumneavoastră se află într-un mare progres faţă de trecutele ediţii ale campionatului mondial şi ea va constitui, după părerea mea, un adversar foarte incomod chiar pentru favoritele hîrtiei!

— Sînteţi satisfăcut, dv. şi echipa Japoniei, de modul de organizare al acestui campionat mondial?

— Da, găsesc că organizarea este ireproşabilă, tehnicienii şi oficialii români făcînd absolut totul pentru ca toţi oaspeţii să se simtă ca la ei acasă. Condiţiile de joc, asigurate de patinoarul modern în care se desfăşoară întrecerile, sînt, de asemenea, optime. Aş putea să mă „plîng" de un singur lucru şi anume: datorită faptului că echipa noastră are un program foarte încărcat (antrenamente şi jocuri), nu am putut vizita, pînă în prezent, cum aş fi dorit, frumoasa dv. Capitală. Dar după competiţie...

FLORIN GHEORGHIU

În cea de-a cincea zi de întreceri

Partide spectaculoase

O dată cu începerea seriei de meciuri în care echipa noastră întîlneşte favoritele, au început şi necazurile. Aseară, în deschiderea cuplajului hocheistic, echipa Poloniei a întrecut echipa noastră cu 7—0 (1—0, 2—0, 4—0). Scorul reflectă diferenţa de valoare dintre cele două formaţii. Polonezii cu o mai bogată experienţă internaţională — activînd un an în grupa A — au demonstrat o foarte bună pregătire fizică şi orientare tactică. Dovadă, ei au marcat un gol chiar şi atunci cînd în finalul partidei se aflau cu doi jucători pe banca de pedepse. Alte elemente care le-au asigurat superioritatea au fost viteza în patinaj şi angajamentul fizic atît în acţiunile de atac cît şi în apărare datorate şi gabaritului lor impresionant. Insuccesul în acest meci, realist vorbind, era previzibil. Comportarea bună a echipei noastre în primele două partide, victoriile ei frumoase ne-ar fi dat dreptul să sperăm, dacă se poate spune aşa, chiar întîlnind acest adversar puternic la realizarea unui scor mai strins. Ei au acţionat însă de data aceasta cu mai puţină vigoare şi siguranţă. Tot ce-i posibil ca băieţii noştri să se resimtă după eforturile depuse. N-au avut clarviziune în acţiunile de atac, adesea pasele nu au nimerit la ţintă, iar şuturile n-au avut precizia şi forţa din primele meciuri susţinute. Simţind forţa adversarului, ca să iasă din situaţii mai dificile — abuzind uneori în acest sens — de prea multe ori blocau la mantinelă, au trimis prea des pucul în zona interzisă. Neavînd resursele necesare, jocul lor nu a mai purtat amprenta cursivităţii, dinamismului şi orientării tactice clare. Este drept că în cîteva rînduri în vreme ce portarul polonez a avut noroc, pe jucătorii noştri şansa de a înscrie i-a ocolit. Scăderea potenţialului de joc şi nesiguranţa în apărare de la repriză la repriză, o reflectă şi diagrama marcării golurilor: în prima repriză un gol, apoi două, iar în a treia patru! Caz rar, n-au reuşit să înscrie nici atunci cînd erau pe gheaţă cu doi jucători în plus faţă de adversar. Cu toate acestea, portarului Dumitraş nu-i putem face reproşuri: el a apărat foarte bine — cu excepţia a două ezitări — barînd urcarea scorului. Dar dacă asediul nu este curmat, sigur că vin şi golurile. Astăzi ne aşteaptă o nouă întîlnire la fel de dificilă, cu altă favorită: R.D. Germană. Simbătă întîlnim un outsider — echipa Japoniei — şi după o zi de odihnă binevenită, sperăm să obţinem un rezultat bun.

Jocul dintre selecţionatele Norvegiei şi Japoniei, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 4—4 (1—1, 3—2, 0—1). Este prima întîlnire terminată cu un rezultat de egalitate, în cadrul actualei ediţii, dar care nu aduce nici o simplificare în partea de jos a clasamentului, ba din contră, îl complică.

Într-unul din derbiurile campionatului, reprezentiva S.U.A. a învins la limită cu scorul de 6—5 (2—2, 0—1, 4—2), formaţia R. D. Germane. A fost un meci echilibrat, cu multe faze spectaculoase, victoria revenind hocheiştilor americani prin punctul înscris de Robbie Ftorek în ultimul minut de joc. Celelalte cinci goluri ale învingătorilor au fost realizate de Irving, Sheehy, Krieger, Sarner şi Brown. Pentru echipa R. D. Germane au marcat Slapke (2), Peters, Noack şi Braun. În acest fel echipa S.U.A. a luat o serioasă opţiune pentru grupa A.

V. CABULEA

CLASAMENT

1. Polonia	3	3	0	0	27—2	6
2. S.U.A.	3	3	0	0	25—13	6
3. R.D.G.	4	3	0	1	21—12	6
4. România	3	2	0	1	10—11	4
5. Norvegia	4	0	1	3	9—25	1
6. Japonia	4	0	1	3	11—36	1
7. Iugoslavia	3	0	0	3	8—12	0

PROGRAMUL DE AZI

Astăzi sînt programate următoarele trei partide: ROMÂNIA—R. D. Germană (ora 11,00); Polonia — Iugoslavia (ora 17,00) şi S.U.A.—Norvegia (ora 19,30).

FOTBAL „CUPA ROMÂNIEI"

De trei ori, METALUL!

Competiţia „surpriză" nu s-a dezminţit nici de astă dată, aducînd „sarea şi piperul" în fotbalul autohton.

Incontestabil, marea revelaţie a fost echipa Metalul Bucureşti care a sprintat, cu rezultate din ce în ce mai concludente, spre semifinalele competiţiei, eliminînd fără drept de apel trei divizionare A situate în primul eşalon şi cu vădite veleităţi de şefie: Steagul roşu, F.C. Argeş şi A.S.A., ultimul rezultat vorbind de la sine: 4—1. Reeditînd performanţa de anul trecut, metalurgiştii atrag în mod deosebit atenţia asupra evoluţiei lor viitoare şi să nu ne surprindă dacă una din finaliste se va numi Metalul!

Rapidiştii, întîlnind în F.C. Galaţi un adversar specializat, ca şi ei de altfel, în „long-meciuri", au reuşit să învingă un portar de „zile mari" — Hagioglu — printr-un gol marcat după 294 minute de fotbal (socotind şi partidele din campionat), calificîndu-se cu greu în penultima etapă a Cupei.

În celelalte două partide, Jiul a reeditat victoria din campionat asupra feroviarilor clujeni, însă la un scor mai sever (4—1), înscriindu-se ca cea de-a treia finalistă, iar Dinamo, care pînă în prezent a avut ca partenere (ca şi Rapid, de altfel) numai echipe divizionare C şi B, şi-a cîştigat, firesc, calificarea în faţa Politehnicii Timişoara, fără a pune nici un moment sub semnul întrebării prezenţa sa în semifinale. Rezultatul obţinut: 2—0. În evoluţia bucureştenilor merită reţinută comportarea lui Niki Dumitriu (autorul golului doi) care, de la reintrarea sa în acest sezon, se pare că începe să se apropie de forma care l-a consacrat.

S. UNGUREANU

PASIUNEA

(Urmare din pag. 1)

nare, a durat 11 ani. Mă şi căsătorisem între timp. Pe la vreo 24 de ani, eram seralist, la un liceu. Pe urmă, fie ce-o fi, mi-am zis, am dat examenul de admitere la Galaţi, la facultate.

— Evoluţia, aşa cum mi-o relatezi, pare netedă...

— Da de unde, netedă! Am avut greutăţi cu nemiluita. Nu pentru că mi le-ar fi aşezat intenţionat cineva în cale, ci aşa, din cauză că nu întotdeauna drumul în viaţă e uşor. Mai ales atunci cînd păşeşti pe o potecă nebătătorită. Dar să fiu clar: în ceea ce mă priveşte, nu-mi pare rău că m-am lovit de greutăţi. Aşa am învăţat să lupt pentru ideile mele şi să le fac să izbîndească.

— Cu cine să te lupţi?

— Cu mulţi. Mai întîi, cu neîncrederea altora în mine. La început, aceştia poate erau şi îndreptăţiţi să se-ntrebe de unde pînă unde viseazǎ nave lăcătuşul timişorean Kiraly. Pe urmă, cînd am început să ştiu tot mai bine ce e nava, cînd deja construisem unele prototipuri, neîncrederea asta a altora m-a supărat. Adică, de ce să nu investească şi ei puţin optimism într-o idee tehnică nouă, chiar dacă asta ar implica şi un oarecare risc? Azi aşa, mîine tot aşa şi iată că am ajuns într-o vreme să mă lupt şi cu mine însumi: ce să fac, să persevez, ori să schimb macazul? Macazul nu l-am schimbat. Şi, cum neîncrederea unora în mine încă nu se topise, tot salariul mi se ducea pe şuruburi, pe vopsele, pe motoare, pe metal. Asta n-ar fi fost prea grav, dar pe lîngă salariul meu se ducea pe aceleaşi lucruri şi salariul soţiei. Tot. Trăiam aşa, într-un picior, de dragul pasiunii mele pentru nave. Cred că a contat colosal ajutorul soţiei, mai ales ajutorul moral. E mare lucru să ştii că cineva crede în tine.

S-au găsit însă, de la un timp, şi oameni care să se oprească mai atenţi asupra lui Matei. Într-o zi, pe Bega se rupsese elicea remorcherului „Şoimul". Conducerea secţiei „Navrom" din Timişoara s-a încumetat, după eşuarea mai multor încercări de a înlocui elicea, să apeleze la Matei, proaspăt absolvent de... liceu. Şi Matei, răscolind zeci de documentaţii, a făcut elicea. Dar nu orice fel de elice, ci una care a imprimat navei o viteză cu mult mai mare decît cea originală. (O menţiune: elicea originală era de fabricaţie străină). De aici încolo, gîndirea tînărul inovator, totul o să fie uşor.

Dar n-a fost. A trebuit să lupte pentru navele lui cu pernă de aer, de care este atîta nevoie în Deltă şi nu numai acolo. A trebuit să lupte şi pentru proiectul unei nave rapide cu aripi, destinată transportului mărfurilor frigorifice, o navă deosebit de interesantă, atît ca valoare practică actuală, prin pescajul său foarte redus, cît şi datorită proiectării sale în viitor, fiind concepută pentru navigaţia pe mare, pe Dunăre şi pe afluenţii Dunării. A trebuit să mai lupte pentru realizarea practică a autogirului (pînă atunci navă himeră, cu rotoare imerse) conceput peste hotare doar teoretic şi negat pe tărîm experimental de toţi specialiştii. S-a înconjurat de un cerc de prieteni, animaţi de ideile lui. A perseverat zile şi nopţi, săptămîni, luni, ani. Pînă la urmă, s-a dovedit că lucrările fuseseră concepute ireproşabil. Nava cu rotoare imerse, pînă atunci o navă himeră, a fost construită sub formă de machetă. De machetă în stare de funcţionare! Proiectul şi macheta navei frigorifice cu aripi a primit medalia de aur la un prestigios concurs internaţional. Cît despre navele cu pernă de aer, ele au făcut mulţi „pui" în Galaţi, după propria expresie a lui Matei.

— Şi eşti satisfăcut? L-am întrebat.

— Sînt şi nu prea. Sînt, pentru că mi-am dovedit mie însumi că flacăra pasiunii nu te poate mistui, ci te călăreşte, te fortifică, te apropie de ţel, cu condiţia s-o păstrezi permanent la cotele incandescenţei. Dar sînt şi insatisfacţii.

— Dacă omul ar fi pe deplin satisfăcut, n-ar mai avea suport pentru spiritul autocritic, şi unde am ajunge?

— Nu e vorba de aceste insatisfacţii, care, de fapt, cred că sînt o expresie necesară a exigenţelor faţă de tine însuţi. E vorba de altele. De pildă, mi-aş fi dorit aeroglisoarele intrate în procesul de producţie industrială şi nu oprite în cercul de navalism al casei pionierilor, unde le construim. Aş mai fi dorit să se bucure de atenţie proiectul navei frigorifice rapide cu aripi. În condiţiile cînd Oltul va deveni navigabil, urmat de Dîmboviţa şi poate chiar şi de alte rîuri, ar avea mare succes o navă care să se deplaseze cu marfa pe mare, apoi pe Dunăre, şi, de pildă, s-o cotească la un moment dat în sus, pe Olt, pe Siret, pe Argeş, pînă la cine ştie ce punct. Revenind la aeroglisoare, să ştii că în condiţiile Deltei ar fi mijloacele ideale de transport. De fapt, se şi preconizează folosirea lor.

Ne amintim că despre aeroglisoarele lui Matei Kiraly, care de multe ori au fost expuse şi peste hotare, savantul Henri Coandă avusese, în urmă cu cîţiva ani, cuvinte de laudă. Ne mai amintim că acest talentat şi curajos constructor de nave, venit din Banat la Dunăre de dragul pasiunii sale, a găsit, ce-i drept, înţelegere, dar nu chiar peste tot, ci la o casă a pionierilor şi la un şantier de reparaţii din Sulina. Cam puţin, zicem, pentru o flacără care arde cu atîta intensitate, cu atîta constanţă, ca flacăra pasiunii lui Kiraly. N-am fi făcut această remarcă dacă n-ar mai fi fost făcută şi cu alte prilejuri, chiar şi de specialişti în nave, sau dacă fructele acestei pasiuni ar fi întîrziat să apară. Aşa că punem o întrebare: cît de călită trebuie să fie o pasiune pentru a răzbi de jure, cînd de facto ea a izbutit demult?

Trofeul sportivităţii

OBSERVATORII FEDERALI NE COMUNICĂ NOTELE ACORDATE ECHIPELOR ÎN ETAPA A XVIII-A

ION PIŞCARAC, **meciul U.T.A. —Crişul**: gazdelor nota 8 (Sima l-a scuipat pe Catona!?), oaspeţilor — 9; CONSTANTIN ARDELEANU, **Farul—Steaua**: nota 9 ambelor formaţii; C. SIMIONESCU, **Univ. Craiova—S. C. Bacău**: 8 gazdelor (Oblemenco şi Deselnicu au protestat la deciziile arbitrului, iar Strîmbeanu a practicat un joc dur soldat cu accidentarea lui Hriţcu), 9 băcăuanilor; ŞT. SOCACIU, **Petrolul—Rapid**: ambelor formaţii nota 8; MIHAI TĂNĂSESCU, **Jiul—C. F. R. Cluj**: 7 pentru gazde şi tot 7 şi pentru feroviari ambele echipe s-au angrenat într-un meci de luptă care, de multe ori, a depăşit limitele regulamentului, a fost presărat cu duritcăţi, cu intrări periculoase pentru care Libardi, Tonca, Georgevici (Jiul), Sorin Bretan şi Roman (C.F.R.) au primit avertismente; ANGELO NICULESCU **Dinamo—Politehnica**: 8 dinamoviştilor (Dumitriu II a şutat mingea de la locul infracţiunii, Radu Nunweiller şi Lucescu la anularea golului din ofsaid au cerut socotească arbitrului de margine), 9 pentru studenţii ieşeni; GH. OLA, **F. C. Argeş—Steagul roşu**: 9 argeşenilor, 10 braşovenilor; MIHAI BOTEZ **„U" Cluj—A. S. A. Tg. Mureş**: nota 9 ambelor echipe

VIZITA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU ÎN TANZANIA

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu s-a întîlnit cu tovarăşul Samora Moises Machel, preşedintele FRELIMO

Miercuri, 29 martie, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit la Dar Es Salaam cu tovarăşul Samora Moises Machel, preşedintele Frontului de Eliberare din Mozambic (FRELIMO), care a fost însoţit de tovarăşii Marcelino Dos Santos, vicepreşedinte, secretar cu probleme externe al FRELIMO, Joaquin Chissano, reprezentant al FRELIMO în Tanzania, Xavier Baptista Sulila, secretar al FRELIMO, şi Jose Oscar Monteiro, şeful Reprezentanţei FRELIMO în Algeria.

La întîlnire a participat tovarăşul Ştefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al şefului Secţiei internaţionale a C.C. al P.C.R.

Convorbirile au prilejuit un schimb de păreri asupra unor probleme de interes comun, ale dezvoltării relaţiilor dintre P.C.R. şi FRELIMO şi asupra unor aspecte ale situaţiei internaţionale actuale, ale luptei popoarelor împotriva colonialismului, neocolonialismului şi imperialismului, pentru libertate, democraţie, progres social şi pace.

În cursul întîlnirii — desfăşurată într-o ambianţă de caldă prietenie şi înţelegere reciprocă — a fost exprimată hotărîrea comună de a dezvolta şi întări relaţiile de prietenie, ajutor şi solidaritate internaţionalistă statornicite între P.C.R. şi FRELIMO pe baza principiilor independenţei, egalităţii în drepturi şi neamestecului în treburile interne.

După ce a subliniat că poporul român susţine şi sprijină în mod statornic lupta dusă de popoare prin toate mijloacele — inclusiv cu arma în mînă — pentru lichidarea colonialismului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a reafirmat hotărîrea P.C.R. şi a poporului român de a acorda şi în viitor un sprijin multilateral, activ luptei juste duse de poporul din Mozambic pentru scuturarea jugului asupririi şi exploatării coloniale, pentru libertate şi independenţă naţională, pentru cucerirea dreptului imprescriptibil de a-şi alege de sine stătător calea dezvoltării sociale şi economice în conformitate cu propriile aspiraţii şi interese.

După ce a salutat prezenţa tovarăşului Nicolae Ceauşescu pe pămîntul Africii, tovarăşul Samora Moises Machel a exprimat — în numele FRELIMO — poporului român şi Partidului Comunist Român sincere mulţumiri pentru sprijinul politic şi material consecvent acordat luptei poporului mozambican pentru înlăturarea rînduielilor coloniale, pentru o viaţă liberă şi prosperă.

Delegaţia FRELIMO a salutat iniţiativa P.C.R. de creare a fondului de solidaritate, ca o nouă expresie a angajării întregului popor român în sprijinul luptei mişcărilor de eliberare naţională, a tuturor forţelor antiimperialiste.

Părţile au relevat marea importanţă pe care o are sprijinirea mişcării de eliberare naţională, a statelor recent eliberate care luptă pentru apărarea şi consolidarea independenţei naţionale, pentru propăşirea pe calea progresului economic şi social, împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, a politicii imperialiste de dictat, agresiune, dominaţie şi ingerinţe în treburile interne ale altor popoare.

P.C.R. şi FRELIMO au subliniat că întărirea unităţii tuturor forţelor socialiste, a tuturor forţelor democratice, revoluţionare, progresiste, a întregului front antiimperialist constituie un factor esenţial pentru asigurarea triumfului luptei pentru securitate internaţională, pentru pace, eliberare şi independenţă naţională, pentru colaborare şi înţelegere între popoare.

În interesul dezvoltării şi întăririi relaţiilor de prietenie şi solidaritate dintre poporul român şi poporul mozambican, dintre P.C.R. şi FRELIMO, s-a căzut de acord asupra stabilirii la Bucureşti a unei reprezentanţe permanente a FRELIMO — reprezentant autentic al poporului mozambican.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a primit o delegaţie a conducerii SWAPO

Miercuri, 29 martie, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit la Dar Es Salaam o delegaţie a conducerii Organizaţiei Poporului din Africa de Sud-Vest (SWAPO) alcătuită din Piter Mueshihange, Shipanga Andreas şi Piter Nanyemba, membri ai Comitetului Executiv, secretari ai SWAPO.

La primire a participat Ştefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim adjunct al şefului secţiei internaţionale a C.C. al P.C.R.

În cadrul întîlnirii, partea namibiană a informat despre actuala mişcare grevistă a oamenilor muncii din Africa de Sud-Vest şi despre lupta poporului namibian împotriva dominaţiei regimului rasist din Republica Sud-Africană, pentru cucerirea libertăţii şi independenţei naţionale, pentru a impune traducerea în practică a rezoluţiei Adunării Generale a O.N.U. din 1966, care a retras mandatul Republicii Sud-Africane asupra Namibiei, pentru ca poporul namibian să-şi poată exercita nestingherit dreptul la autodeterminare.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a reafirmat deplina solidaritate a poporului român, a Partidului Comunist Român cu lupta justă a poporului namibian pentru înlăturarea dominaţiei coloniale — anacronism şi ruşine a secolului nostru —, pentru eliberare şi independenţă naţională şi a exprimat, şi cu acest prilej, hotărîrea Partidului Comunist Român de a acorda şi în viitor întregul sprijin cauzei drepte a poporului namibian.

Delegaţia SWAPO a mulţumit pentru ajutorul internaţionalist şi solidaritatea militantă a poporului român, a Partidului Comunist Român cu lupta dusă, în condiţii grele, de poporul namibian pentru dobîndirea dreptului de a trăi liber, independent şi suveran, de a deveni stăpînul propriilor destine.

În cursul întîlnirii a fost exprimată dorinţa reciprocă de a dezvolta şi consolida în continuare relaţiile de prietenie, colaborare şi solidaritate internaţionalistă dintre Partidul Comunist Român şi SWAPO.

Întîlnirea tovarăşului Nicolae Ceauşescu cu Alfred Nzo, secretarul Congresului Naţional African din Africa de Sud

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român a avut miercuri, la Dar Es Salaam, o întîlnire cu Alfred Nzo, secretar general al Congresului Naţional African din Africa de Sud, care a fost însoţit de Ken Mntungwa, reprezentantul C.N.A. în Tanzania, Josiah Jele, membru al conducerii C.N.A.

La întîlnire a participat tovarăşul Ştefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct al şefului Secţiei internaţionale a C.C. al Partidului Comunist Român.

Delegaţia Congresului Naţional African a dat o înaltă apreciere poziţiei militante adoptate de România şi de Partidul Comunist Român împotriva rasismului şi oricăror forme de discriminare rasială, pentru curmarea politicii imperialiste, colonialiste şi neocolonialiste de asuprire şi exploatare a altor popoare.

Cu acest prilej, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a exprimat solidaritatea deplină a poporului român, a Partidului Comunist Român cu lupta poporului din Republica Sud-Africană împotriva politicii rasiste şi de apartheid promovate de regimul din Pretoria, pentru drepturi egale întregii populaţii din Republica Africa de Sud, indiferent de rasă, culoare, convingeri politice şi religioase.

În cursul convorbirilor a fost exprimată hotărîrea reciprocă de a dezvolta relaţiile de prietenie, solidaritate şi colaborare dintre P.C.R. şi Congresul Naţional African în interesul luptei pentru libertate şi progres social, pentru pace şi înţelegere între popoare.

În acest sens, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a invitat o delegaţie a C.N.A. să facă o vizită de prietenie în România, invitaţie acceptată cu deosebită satisfacţie.

SEMNAREA STATUTULUI DE CONSTITUIRE A COMISIEI MIXTE GUVERNAMENTALE ROMÂNO-TANZANIENE DE COOPERARE ECONOMICĂ ŞI TEHNICĂ

Miercuri a avut loc semnarea statutului de constituire a Comisiei mixte guvernamentale româno-tanzaniene de cooperare economică şi tehnică şi a protocolului primei sesiuni a acestei comisii care şi-a desfăşurat lucrările la Dar-Es-Salaam.

Din partea română documentele au fost semnate de Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul comerţului exterior, iar din partea tanzaniană de Rashidi Mafaume Kawawa, al doilea vicepreşedinte al Republicii şi prim-ministru.

Au fost de faţă Bujor Almăşan, ministrul minelor, petrolului şi geologiei, Gheorghe Oprea, consilier al preşedintelui, Vasile Răuţă, adjunct al ministrului comerţului exterior, Ion Drînceanu, ambasadorul României la Dar-Es-Salaam, din partea română, şi dr. W. Chagula, ministrul economiei şi planului, şi Cleopa Msuya, ministrul finanţelor, din partea tanzaniană.

Vizita tovarăşei Elena Ceauşescu la Uniunea Naţională a Femeilor din Tanzania

Răspunzînd invitaţiei preşedintei Uniunii Naţionale a Femeilor din Republica Unită a Tanzaniei, Sofia Kawawa, tovarăşa Elena Ceauşescu s-a întîlnit, la Dar Es Salaam, cu membrele Comitetului Executiv al Uniunii şi cu reprezentantele comisiilor din diferite districte ale ţării.

Luînd cuvîntul la adunarea care a avut loc cu acest prilej, tovarăşa Elena Ceauşescu a vorbit despre importantul aport al femeilor din România, în toate domeniile de activitate, despre solidaritatea lor cu femeile din întreaga lume în lupta pentru drepturi democratice, independenţă naţională şi pace, despre preocupările Consiliului Naţional al Femeilor din ţara noastră de a extinde legăturile cu organizaţiile de femei din alte ţări.

După ce a transmis femeilor tanzaniene, participante active la eforturile de afirmare şi consolidare a independenţei patriei lor, salutul femeilor României socialiste şi urări de noi succese în activitatea pe care o desfăşoară, tovarăşa Elena Ceauşescu a invitat o delegaţie a Uniunii Naţionale a Femeilor din Tanzania să ne viziteze ţara, pentru a cunoaşte direct activitatea Consiliului Naţional al Femeilor din România.

Mulţumind pentru această invitaţie, preşedinta Uniunii Naţionale a Femeilor din Tanzania a rugat pe tovarăşa Elena Ceauşescu să transmită în ţară salutul adresat prietenelor din România.

Însoţită la Muzeul naţional de reprezentantele Uniunii Naţionale a Femeilor din Tanzania, tovarăşa Elena Ceauşescu a vizitat secţiile de paleontologie, antropologie, etnografie şi arheologie ale căror exponate valoroase oferă o imagine cuprinzătoare a istoriei şi culturii poporului tanzanian.

Întrevedere la sediul T.A.N.U.

În cursul zilei de miercuri, Meja Hashim I. Mbita, secretar naţional executiv al T.A.N.U., Peter A. Kisumo, membru al C.C. al T.A.N.U., precum şi Thabit Kombo, secretar general al Partidului Afro-Shirazi din Zanzibar, Aboud Tumbe, secretar al Partidului Afro-Shirazi, au avut o întîlnire la sediul T.A.N.U. cu tovarăşul Ştefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim adjunct al şefului Secţiei internaţionale a C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, a avut loc un schimb de păreri cu privire la dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre Partidul Comunist Român şi Uniunea Naţională Africană din Tanzania, precum şi cu Partidul Afro-Shirazi din Zanzibar, stabilindu-se o suită de acţiuni în vederea diversificării şi intensificării raporturilor dintre ele.

NE VOM AFLA ÎNTOTDEAUNA ÎN PRIMELE RÎNDURI ALE CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI !

Cinstind cu adîncă recunoştinţă în adunări festive dedicate aniversării semicentenarului creării U.T.C. faptele de eroism ale înaintaşilor, lupta şi jertfele comuniştilor pentru independenţă naţională şi libertate socială, pentru înfăptuirea idealului de construire a noii societăţi în patria noastră, făcînd bilanţul succeselor dobîndite în cele aproape trei decenii de viaţă liberă sub conducerea înţeleaptă a partidului, uteciştii, întregul tineret al ţării se adresează prin telegrame Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**, angajîndu-se să nu precupeţească niciodată nici un efort în aplicarea cu consecvenţă a istoricelor hotărîri ale Congresului al X-lea al partidului, să acţioneze demn şi responsabil în spiritul muncii, dreptăţii şi echităţii socialiste. „Constituie o înaltă mîndrie patriotică şi revoluţionară pentru noi, tinerii de pe aceste străvechi meleaguri, vatră de istorie şi cultură, scriu în acest sens tinerii dîmboviţeni, faptul că facem parte din organizaţia cu profunde tradiţii de luptă care în perioada anilor 1935—1936 a acţionat direct sub conducerea dumneavoastră, pe atunci secretar al Regionalei U.T.C. Prahova şi Dîmboviţa. Înaltele dumneavoastră calităţi politice şi organizatorice, capacitatea şi elanul revoluţionar, înalta conştiinţă de clasă, fermitatea, curajul şi hotărîrea de luptă neînfricată constituie pentru fiecare tînăr un exemplu de dăruire totală pentru realizarea idealurilor nobile de făurire a noii societăţi".

diosului său program de dezvoltare a patriei socialiste".

Urmaşi ai unui detaşament de frunte al clasei noastre muncitoare, petroliştii, tinerii din judeţul Prahova, îşi exprimă în telegrama adresată C.C. al P.C.R., tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**, admiraţia şi dragostea profundă faţă de trecutul glorios de luptă al clasei muncitoare, al comuniştilor, ataşamentul pentru politica marxist-leninistă a partidului. „Încercăm, scriu ei, sentimente de nezărmurită mîndrie, de recunoştinţă şi respect pentru activitatea dumneavoastră de luptător neînfricat în anii grei ai ilegalităţii pentru întronarea dreptului şi libertăţilor democratice pe pămîntul românesc. Faptul că dumneavoastră, tovarăşe secretar general, aţi activat la vîrsta de 18 ani în organizaţia tineretului de pe meleagurile noastre, constituie pentru toţi uteciştii prahoveni un îmbold pentru întreaga noastră activitate revoluţionară, de înfăptuire neabătută a obiectivelor trasate de partid".

Angajîndu-se ferm să-şi consacre toate forţele, clanul şi priceperea în slujba realizării obiectivelor din industrie şi agricultură, de a se perfecţiona continuu politic, ideologic, cultural şi profesional, tinerii din judeţul Brăila scriu în telegrama lor: „Vom munci şi învăţa cu nestăvilit avînt pentru a duce mai departe steagul de luptă şi muncă al comuniştilor, pentru a ridica pe culmi tot mai înalte scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România. Vă asigurăm tovarăşe secretar general, că vom milita neabătut pentru ca fiecare organizaţie U.T.C. să devină un organism viu, dinamic, capabil să reunească, să educe şi să mobilizeze tineretul la înfăptuirea măreţelor obiective trasate de partid Uniunii Tineretului Comunist". Asemenea întregului tineret al ţării, reprezentanţii uteciştilor din judeţul Vrancea îşi înscriu obiectivele de viitor sub semnul unanim al muncii înflăcărate. „Ca membri ai unei organizaţii revoluţionare care a răspuns întotdeauna cu cinste la chemarea partidului de a fi în primele rînduri ale luptei pentru progres şi propăşirea patriei, se spune în telegrama lor, ne angajăm să fim demni continuatori ai înaintaşilor noştri, să contribuim în mod activ, cu tot elanul tineresc, cu toată însufleţirea şi dăruirea la afirmarea organizaţiei U.T.C. ca un puternic colectiv de muncă şi luptă, capabil să asigure mobilizarea întregului tineret la înfăptuirea sarcinilor de mare răspundere trasate de partid".

Brigadierii de pe Şantierul naţional al tineretului de la Lotru, tinerii chimişti vîlceni, cei din industria lemnului, din industria uşoară, de pe ogoare, elevii, uniţi într-un singur şi fierbinte glas, aduc partidului prinosul recunoştinţei lor pentru condiţiile de muncă şi viaţă create, pentru căldura cu care sînt întîmpinate iniţiativele şi propunerile lor, pentru modul în care personalitatea tinerei generaţii găseşte astăzi, prin grija partidului, larg cîmp de afirmare în cadrul societăţii noastre socialiste. Mindri să ducă mai departe prin faptele lor, prin activitatea de zi cu zi forţa vie a tradiţiilor revoluţionare ale Uniunii Tineretului Comunist, ei scriu în telegrama adresată C.C. al P.C.R., tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**: „Stăpîniţi de emoţia aniversării a 50 de ani de continuă tinereţe a organizaţiei noastre revoluţionare, asigurăm conducerea partidului, pe dumneavoastră personal, scumpe tovarăşe **NICOLAE CEAUŞESCU**, care daţi în aceste zile glas pe pămînturile Africii înaltelor ideaturi de pace şi prietenie între popoare, sentimentelor de solidaritate ale întregului nostru popor faţă de lupta tinerelor naţiuni pentru apărarea şi consolidarea suveranităţii lor naţionale, că vom închina toată puterea noastră de muncă, toată priceperea şi cutezanţa idealurilor comuniste, aplicării în practică a politicii partidului de revoluţionare a conştiinţelor noastre. Nu vom precupeţi nici un efort pentru îndeplinirea exemplară a măreţelor sarcini ce ne stau în faţă în actualul cincinal purtînd spre noi victorii ştafeta muncii patriotice, aducîndu-ne un tot mai mare aport la eforturile întregului popor sub conducerea înţeleaptă a partidului pentru înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România".

TELEGRAME ADRESATE C.C. AL P.C.R., TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

„Noi, scriu membrii activului Comitetului judeţean Braşov al U.T.C., cei care lucrăm în fabrici şi pe ogoare, învăţăm în şcoli şi facultăţi, tineri români, maghiari şi germani uniţi prin aceleaşi gînduri şi sentimente sîntem conştienţi că tot ceea ce se realizează pe pămîntul patriei noastre socialiste ne este dăruit nouă, celor care avem datoria să ducem mai departe flacăra idealurilor comuniste. Vom face totul pentru a fi urmaşi demni ai înaintaşilor noştri".

Iar cei 50 000 de uteciști ai Ilfovului adaugă: „Pentru tinerii din judeţul nostru, ca de altfel pentru întreg tineretul patriei crescut şi educat la înalta şcoală a construcţiei socialiste, politica ştiinţifică, marxist-leninistă, a P.C.R., consecvenţa cu care conducerea sa, în frunte cu dumneavoastră, scumpe tovarăşe secretar general, militează pentru înflorirea continuă a patriei, constituie un minunat exemplu de dăruire, o pildă de devotament nemărginit, în slujba idealurilor celor mai nobile ale poporului român".

La împlinirea unei jumătăţi de secol de la crearea U.T.C. organizaţia de tineret din judeţul Neamţ se înfăţişează ca o organizaţie puternică ce reuneşte în rîndurile sale peste 60.000 de uteciştii hotărîţi să-şi închine întreaga lor capacitate operei de înflorire economică şi social-culturală a patriei. „Răspunzînd cu entuziasm chemării partidului, a dumneavoastră, iubite tovarăşe secretar general, se spune în telegrama participanţilor la adunarea festivă care a avut loc la Piatra Neamţ, ne angajăm să milităm cu consecvenţă pentru a face din fiecare organizaţie U.T.C. un colectiv puternic de luptă, muncă şi învăţătură, pentru a ne ridica necontenit nivelul întregii noastre activităţi, pentru a ne lărgi neîncetat orizontul politic şi ideologic, pentru ca toţi uteciştii să se manifeste ca patrioţi înflăcăraţi, participanţi activi la înfăptuirea politicii partidului, promotori ai noului, ai combativităţii revoluţionare, exemple de muncă şi de viaţă, de conştiinţă înaintată". „Partidul, scriu membrii activului U.T.C. în numele celor 50.000 de uteciştii din judeţul Teleorman, ne-a imprimat disciplină şi tărie, spirit revoluţionar, curaj şi abnegaţie, ne-a învăţat să iubim cinstea şi adevărul, ne-a călit în focul luptei şi muncii, ne-a dat optimism şi încredere nestrămutată în viitor, ne-a condus cu mînă sigură în toate victoriile dobîndite care dau măreţie şi strălucire timpului socialist, îmbogăţesc istoria poporului român cu file nepieritoare de eroism. Ne angajăm solemn să promovăm neabătut normele şi principiile politicii partidului, să acţionăm fără preget pentru realizarea grantru ca fiecare organizaţie U.T.C. să devină un organism viu, dinamic, capabil să reunească, să educe şi să mobilizeze tineretul la înfăptuirea măreţelor obiective trasate de partid Uniunii Tineretului Comunist". Asemenea întregului tineret al ţării, reprezentanţii uteciştilor din judeţul Vrancea îşi înscriu obiectivele de viitor sub semnul unanim al muncii înflăcărate. „Ca membri ai unei organizaţii revoluţionare care a răspuns întotdeauna cu cinste la chemarea partidului de a fi în primele rînduri ale luptei pentru progres şi propăşirea patriei, se spune în telegrama lor, ne angajăm să fim demni continuatori ai înaintaşilor noştri, să contribuim în mod activ, cu tot elanul tineresc, cu toată însufleţirea şi dăruirea la afirmarea organizaţiei U.T.C. ca un puternic colectiv de muncă şi luptă, capabil să asigure mobilizarea întregului tineret la înfăptuirea sarcinilor de mare răspundere trasate de partid".

Brigadierii de pe Şantierul naţional al tineretului de la Lotru, tinerii chimişti vîlceni, cei din industria lemnului, din industria uşoară, de pe ogoare, elevii, uniţi într-un singur şi fierbinte glas, aduc partidului prinosul recunoştinţei lor pentru condiţiile de muncă şi viaţă create, pentru căldura cu care sînt întîmpinate iniţiativele şi propunerile lor, pentru modul în care personalitatea tinerei generaţii găseşte astăzi, prin grija partidului, larg cîmp de afirmare în cadrul societăţii noastre socialiste. Mindri să ducă mai departe prin faptele lor, prin activitatea de zi cu zi forţa vie a tradiţiilor revoluţionare ale Uniunii Tineretului Comunist, ei scriu în telegrama adresată C.C. al P.C.R., tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**: „Stăpîniţi de emoţia aniversării a 50 de ani de continuă tinereţe a organizaţiei noastre revoluţionare, asigurăm conducerea partidului, pe dumneavoastră personal, scumpe tovarăşe **NICOLAE CEAUŞESCU**, care daţi în aceste zile glas pe pămînturile Africii înaltelor ideaturi de pace şi prietenie între popoare, sentimentelor de solidaritate ale întregului nostru popor faţă de lupta tinerelor naţiuni pentru apărarea şi consolidarea suveranităţii lor naţionale, că vom închina toată puterea noastră de muncă, toată priceperea şi cutezanţa idealurilor comuniste, aplicării în practică a politicii partidului de revoluţionare a conştiinţelor noastre. Nu vom precupeţi nici un efort pentru îndeplinirea exemplară a măreţelor sarcini ce ne stau în faţă în actualul cincinal purtînd spre noi victorii ştafeta muncii patriotice, aducîndu-ne un tot mai mare aport la eforturile întregului popor sub conducerea înţeleaptă a partidului pentru înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România".

SPRIJIN EFECTIV PREGĂTIRII TEHNICO-PRODUCTIVE A ELEVILOR

COLABORARE FRUCTUOASĂ ÎNTRE MUNCITORI ŞI ELEVI

Interviu cu CORNELIU LĂCĂTUŞU

şeful sectorului tineret muncitoresc de la Comitetul U.T.C. al sectorului 7, Bucureşti

— Sectorul în care vă desfăşuraţi activitatea se remarcă prin existenţa unui mare număr de unităţi industriale. Am vrea să credem că tinerii care muncesc în întreprinderile din această zonă a Capitalei au receptat la timp chemarea lansată, în urmă cu cîteva luni, de colegii lor de la Uzina „Timpuri Noi". Deşi nu a trecut prea multă vreme de atunci, am dori să ştim în ce măsură momentul de faţă ne permite conturarea unor răspunsuri concrete pe care uteciştii din întreprinderile acestui sector le-au formulat în sensul generalizării acţiunii la care ne referim.

— Personal aş începe spunînd că unele dintre obiectivele incluse în chemare erau încă dinainte în atenţia noastră iar direcţiile jalonate de tinerii de la „Timpuri Noi" ne-au întărit convingerea că ne aflăm pe drumul cel bun. Un argument care vine în sprijinul afirmaţiei mele este că de la începutul activităţii lor practice, elevii au fost invitaţi să participe la adunările generale ale organizaţiilor U.T.C. din întreprinderi. La U.R.E.M.O.A.S., de exemplu, într-o primă întrunire comună elevii de la Liceul nr. 25, şi-au exprimat pe larg doleanţele legate de activitatea lor în uzină, şi tot atunci uteciştii acestei unităţi industriale au luat hotărîrea să sprijine nemijlocit pregătirea tehnico-productivă a liceenilor, să le prezinte şi să le explice fluxul tehnologic, să-i ajute la însuşirea unor deprinderi de muncă. După cum am constatat cu ocazia deplasărilor pe teren, hotărîrile lor au căpătat concreteţe de acţiune. În atelierele de aşchiere şi armături ale U.R.E.M.O.A.S., de exemplu, elevii au fost repartizaţi, încă de la începutul practicii, cu preponderenţă muncitorilor şi specialiştilor tineri, care le acordă tot sprijinul necesar.

— Vorbiţi despre o întreprindere unde majoritatea muncitorilor sînt tineri. După cîte ştiu, aici media lor de vîrstă nu depăşeşte 22 de ani, aşa că repartiţia la care vă referiţi s-a impus aproape de la sine...

— Aveţi dreptate, dar nici în alte întreprinderi din sector, unde ponderea tinerilor e mai redusă, nu s-a procedat altfel. Ştiţi poate că la Combinatul de confecţii şi tricotaje sau la Uzina de maşini electrice s-au alcătuit, din iniţiativa comitetului U.T.C., brigăzile tineretului. Cu riscul de a mă abate puţin de la subiectul propriu-zis al discuţiei noastre, voi aminti că rezultatele pe care le obţin aceste formaţiuni de lucru sînt excepţionale. Sub toate aspectele: antrenarea fructuoasă a tinerilor în procesul de producţie, angrenarea lor rapidă şi statornică în colectivul de muncă, stăvilirea certă a fluctuaţiei. Numeroşi elevi au fost repartizaţi să lucreze în aceste echipe bine sudate, în care există un puternic climat de întrajutorare.

— Dar, am vrea să credem, şi de maximă exigenţă...

— Desigur, participarea elevilor la munca direct productivă, de certă utilitate socială, este privită aici, ca şi în alte colective muncitoreşti, cu cea mai mare seriozitate. Moral, elevii care nu-şi dau interesul să se familiarizeze cu principiile folosirii uneltelor de muncă, cu mecanizarea proceselor de producţie, îşi plătesc greşelile. Recent, tinerii de la U.M.E.B. şi din alte uzine au început să alcătuiască expoziţii comparative cu piese efectuate de elevi. De o parte a panoului — lucrări bine executate. De cealaltă — rebuturi. În felul acesta, se constituie, prin contrast, adevărate „vitrine ale calităţii", unde rezultatele muncii pot fi apreciate comparativ, iar cei vizaţi sînt în măsură să tragă singuri concluziile de rigoare. Alte iniţiative ale uteciştilor, pe care noi vrem să le introducem în sfera experienţelor comune, vizează îmbogăţirea fondului de cunoştinţe teoretice, absolut necesare pentru dobîndirea deprinderilor de a munci la un înalt nivel tehnic.

— Mai precis, la ce vă referiţi?

— În cîteva din întreprinderile sectorului (U.R.E.M.O.A.S., U.M.E.B., Semănătoarea) s-au înfiinţat de mai mult timp aşa-numitele cercuri ale tînărului specialist, menite să valorifice potenţialul creator al tinerilor noştri, să-i atragă la mişcarea de invenţii, inovaţii şi raţionalizări. Între elevi şi membrii acestor cercuri au avut loc o serie de întîlniri, în care s-au prezentat ultimele noutăţi tehnice şi modul cum sînt ele valorificate în producţie. Pe aceeaşi linie, a formării culturii tehnice, se înscrie atragerea elevilor la concursurile „Cartea tehnică şi producţia", manifestare obişnuită în viaţa uzinelor noastre.

— Vă amintiţi, desigur, că în cadrul iniţiativei de la „Timpuri Noi" un loc deosebit este acordat preocupării tinerilor din întreprinderi de a contribui, pe măsura posibilităţilor, la dotarea atelierelor-şcoală cu scule, dispozitive, şi verificatoare. Cum s-a manifestat în sectorul dv., această activitate la nivelul comitetelor U.T.C. uzinale, al organizaţiilor din secţii şi ateliere productive?

— În timpul lor liber, mulţi utecişti au confecţionat din deşeuri, piese recondiţionate sau din materiale economisite — scule, dispozitive şi verificatoare, fără de care practica nu şi-ar putea atinge obiectivul ei instructiv-educativ. La rîndul lor, proiectanţii s-au angajat să asigure o bună parte din documentaţia tehnică necesară. Dar lucrurile nu se opresc aici. Brigăzile de muncă patriotică se deplasează cu regularitate la atelierele-şcoală pentru a depista şi remedia eventualele neajunsuri care s-ar putea ivi la maşinile şi utilajele din dotare.

— Aşadar, pentru însuşirea meseriei elevilor li s-au pus la dispoziţie în atelierele-şcoală, materii prime, materiale, utilaje necesare procesului tehnologic şi, în plus, li se acordă asistenţă tehnică de specialitate. Să înţelegem că instrucţia practică se îmbină armonios pretutindeni cu activitatea direct productivă...

— Mai mult chiar, cred că nu exagerez dacă afirm că prin toate acestea elevii se simt direct implicaţi chiar şi în sarcinile de plan ale sectorului. Nu întîmplător, la întîlnirea tinerilor cu secretarul de partid al sectorului, tovarăşul Cristian Niculescu, unde s-au dezbătut probleme de plan economic, au participat nu numai muncitori ci şi elevi. Găsesc că astfel de acţiuni îi ajută pe aceştia din urmă să-şi înţeleagă mai bine dubla lor calitate de proprietari şi producători ai bunurilor materiale. De altfel, programele stabilite de organizaţiile U.T.C. din întreprinderi şi şcoli prevăd o lungă listă de activităţi comune, menite să conducă la educarea tineretului în spirit muncitoresc, la legarea învăţămîntului de practică. Elevii vor continua să participe la întîlniri cu muncitori fruntaşi, la concursuri pe teme profesionale, la dezbateri pe probleme ale activităţii de producţie. În acelaşi timp, vor fi extinse raidurile organizate la locul de muncă de comitetele U.T.C. din întreprinderi şi şcoli. Într-un program comun de activităţi, nu pot fi neglijate, desigur, nici acţiunile politico-educative. Astfel, la concursul „Momente din istoria mişcării de tineret din România", închinat semicentenarului, au participat deopotrivă muncitori de la Semănătoarea, elevi de la Liceul „Nicolae Bălcescu" şi Liceul nr. 25. Sîntem convinşi că în viitor vom reuşi să găsim multe alte forme şi modalităţi de activitate comună fructuoasă, în cîmpul vast şi generos al educaţiei tineretului în spirit comunist, în spiritul muncii.

M. SUCIU

Asociația studențească – factor de intervenție pentru îmbunătățirea activității universitare

În centrul universitar București procentul de promovare și cel al notelor bune și foarte bune a crescut față de sesiunea corespunzătoare a anului trecut. Acest ascendent — 1,5 respectiv, 0,08 — este însă prea mic pentru a fi relevabil. Reține însă atenția numărul mare de respinși la 1, 2, 3 examene într-o sesiune în care în majoritatea facultăților n-au fost programate mai mult de trei examene. Sub procentul de promovare al centrului universitar se situează mai ales secțiile de subingineri din institutele tehnice, A.S.E. și I.E.F.S. La I.C.B. de exemplu, au promovat 44,7 la sută din cei ce s-au prezentat, numărul rezultatelor bune întrecînd cu puțin 10 la sută. După cît se pare nu este întîmplător că în acele institute, unde tonusul sesiunii a fost mai scăzut s-au înregistrat încercări de promovare prin fraudă a examenelor. O notă bună, față de anii anteriori, o dă promovabilitatea la anii I pe care, procentual, numai anii VI le depășesc. Dar bilanțul sesiunii a pus în evidență o situație care merită o analiză mai aprofundată din partea A. S., a consiliilor profesorale, a factorilor educaționali din învățămîntul superior bucureștean și anume procentul de 43,1 la sută promovați integral la anii V. Acest fapt aruncă o lumină nefavorabilă asupra climatului de exigență ce se așteaptă de la studenții absolvenți. Reținem unele date semnificative din alte institute Astfel, la I.P.B. deși s-au prezentat la examene 98,5 la sută din numărul studenților au fost promovați numai 51,8 la sută. Dintre aceștia cea mai reprezentativă categorie este aceea a notelor 7—8,99 ; dar tot atît de numeroasă este categoria celor nepromovați la un examen. În același mod se echilibrează acest raport la A.S.E., deși numărul integraliștilor este ceva mai mare. Remarcăm la I.M.F. numărul mare de note bune și foarte bune — 3 000 de studenți din 4 339 prezentați la examene. Rămîne însă ca o temă de meditație pentru A.S. numărul mare de nepromovați la un examen.

Cum au fost explicate și analizate unele dintre aceste rezultate la plenara Consiliului U.A.S. din Centrul universitar București ?

Referindu-se la caracterul formal al unor activități de asociație organizate în Institutul de construcții, D. Rădulea, vicepreședinte al C.U.A.S. din acest institut, a indicat tocmai această deficiență ca o cauză a slabei audiențe cu care studenții au întîmpinat diferitele inițiative ale A.S. de a contribui la educarea lor în spiritul răspunderii sociale, civice față de însușirea profesiei. Acestora li s-au adăugat unele deficiențe decurgînd din organizarea atelierelor-școală și a recuperărilor care, într-o anume măsură, se păstrează și în acest semestru. Or, există pîrghii pe care în rezolvarea problemelor profesionale A.S. n-a știut sau a neglijat să le folosească suficient : participarea reprezentanților studenților în consiliile profesorale și senat, stabilirea unor legături efective, durabile cu organizațiile U.T.C. ale șantierelor unde se efectuează practica productivă, posibilitatea de a lucra cu toate birourile de an, cu toți membrii A.S. fără a neglija pe unii în favoarea altora. S-a exprimat de asemenea observația că limitarea la șapte a numărului de examene s-a dovedit în practică ineficientă, întrucît numărul și volumul disciplinelor pentru care mai înainte se dădeau 10—12 examene, au rămas constante. Această remarcă a fost reluată în cuvîntul său, de V. Opriș, președintele C.U.A.S. de la I.P.G.G. De aceea nici A.S. n-a combătut pe acei studenți — mulți fiind buni și foarte buni — care și-au aminat un examen dificil cu scopul de a-l pregăti mai bine pentru sesiunea următoare.

Arătînd că și în Academia de studii economice există numeroase domenii profesionale lipsite deocamdată de o intervenție rodnică din partea A. S., Paul Barna, președintele C.U.A.S., menționa că ineficiența este explicată în parte și prin întîrzieri în rezolvarea unor probleme care nu depind direct de A.S. : selecția mai riguroasă la admitere, formularea pentru profesia de economist a unui statut mai potrivit cu importanța ei socială, folosirea mai judicioasă a timpului studentului. De aceea, motiva în continuare Paul Barna, A. S. trebuie să consume eforturi pentru a compensa sau corecta astfel de neajunsuri. Legarea învățămîntului de practică și cercetare exprimă și față de A.S. noi exigențe pentru a căror satisfacere ne-am oferit contribuția — arăta Ion Coca, președintele C.U.A.S. din I.M.F. Neîndoios, insistențele conjugate ale cadrelor didactice și ale A. S. în această direcție, s-au reflectat în calitatea răspunsurilor formulate de studenți la examene. Pentru semestrul în curs, ne-a preocupat și ne preocupă activitatea științifică studențească, mobilizarea studenților la cursul facultativ de matematici și cibernetică care se anunță ca un imperativ al celui mai apropiat viitor ; dorim să formulăm din partea A.S. unele propuneri de soluții pentru îmbunătățirea admiterii. În același timp vom găsi unele căi pentru cultivarea spiritului de concurs necesar la examenele ce le vor da după absolvire.

Tovarășul Marțian Dan, prim secretar al C. C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, a subliniat condițiile favorabile în care a debutat acest an universitar prin adoptarea unor reglementări de mare însemnătate pentru dezvoltarea învățămîntului universitar. Aceste măsuri vizează conținutul procesului de învățămînt, pregătirea practică, întărirea disciplinei universitare. Deși activitatea profesională cunoaște o ameliorare, se poate aprecia că s-au realizat numai în parte exigențele exprimate în prezent față de școala superioară. Posibilitățile pe care învățămîntul superior din București le oferă — o mai bună selecție la admitere, un corp didactic competent, multiple surse de informare și documentare, catedre bine închegate, unele cu o activitate tradițională în jurul cărora s-au constituit adevărate școli științifice ș.a. — trebuie să fie mai intens folosite. Se manifestă necesitatea ca asociațiile studențești să devină mai mult un factor de intervenție hotărîtă, combativă, pentru respectarea normelor activității universitare. Ele însele trebuie să desfășoare o activitate specifică stilului universitar de muncă. Asociațiile, a arătat apoi vorbitorul, mențin încă slăbiciuni de factură tradițională. De aceea, trebuie să se persevereze pe linia restructurării fundamentale a climatului de muncă în fiecare colectiv studențesc în favoarea muncii politice de zi cu zi, a contactului viu al A.S. cu grupele, cu anii de studii, unde trebuie să-și aducă un aport constructiv, realizînd un front comun al eforturilor cu cadrele didactice. Există instrumente de lucru și intervenție, există căi instituționalizate pentru participarea la actul de decizie. Problema este cum le folosim.

În noua etapă de muncă, asociațiile studențești trebuie să acționeze dovedind exigență și combativitate în măsură să ridice pe trepte noi nivelul pregătirii politice și profesionale a viitorilor specialiști.

GEORGETA RUTĂ

DOI TINERI TIPOGRAFI

PANTEON

Printre figurile luminoase ale militanților comuniști din țara noastră care au plătit cu viața realizarea crezului lor politic se numără și Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu, de la a căror mișcătoare asasinare în închisoarea Jilava se împlinesc 30 de ani.

Luminile puternice ale unor faruri sfîșie întunericul ulițelor tăcute ale cartierului muncitoresc. Duruitul mașinii, care cotește și se oprește în strada Piscului, trezește tot cartierul.

— Pompiliu ! Scoală, fugi, pe tine te caută ! Prevenirea soției este prea tîrzie. Polițiștii sînt în ușă...

S-au repezit la Ștefu și fără nici un cuvînt, l-au înșfăcat, l-au scos din casă și l-au trîntit în mașină. Era în noaptea de 24 spre 25 februarie 1942... În aceeași noapte a fost arestat și Mohănescu...

Născut la Turnu Severin în anul 1910, Pompiliu Ștefu a cunoscut de mic lipsurile și sărăcia într-o familie care mai avea 5 copii și care cu greu făcea față nevoilor vieții.

Cînd i-a venit lui Pompiliu timpul să meargă la școală, în țară se aflau nemții, iar școlile erau închise. Abia un an mai tîrziu Ștefu a intrat în clasa I primară. Isteț și ager la minte, Pompiliu a fost întotdeauna printre cei mai buni. La terminarea cursului primar, tatăl său l-a trimis să-și cîștige pîinea la București.

Obișnuit cu munca, cu greutățile, Pompiliu s-a angajat ca ucenic la tipografia „Cartea Românească" unde curînd a învățat, odată cu meseria de tipograf, să urască de moarte pe cei care-i exploatau munca și tinerețea. Dragostea sa de adevăr și dreptate i-a adus, cu timpul, o deosebită stimă din partea tovarășilor lui de muncă concretizîndu-se nu rareori, între altele, și prin invitarea lui Ștefu la diferitele „excursii" în Pădurea Băneasa. Aici a luat contact cu tovarășii mai vechi din mișcare. Nu după mult timp, în 1935, Pompiliu Ștefu se află printre conducătorii gazetei de la „Cartea Românească". În 1937 el devine membru de partid și tot în aceeași vreme se mută cu serviciul la „Imprimeria Națională". Aici, Pompiliu Ștefu îl cunoaște pe Nicolae Mohănescu, și el tipograf, dîrz luptător comunist.

Născut la București, în decembrie 1914, Nicolae Mohănescu cunoscuse încă din copilărie amarul vieții mizere, pline de lipsuri. Cu greutate și sacrificii nemăsurate, după anii aspri de ucenicie Mohănescu reușise să devină lucrător tipograf. Pompiliu Ștefu s-a apropiat de el. Îi plăcea acest tînăr entuziast care era atașat luptei clasei muncitoare și cauzei acesteia. Ștefu avea să lucreze împreună cu Mohănescu pînă cînd amîndoi vor cădea în luptă.

La „Imprimeria Națională", existînd posibilități mai mari pentru desfășurarea activității lor decît la „Cartea Românească", partidul le încredințează sarcina de a conduce o tipografie ilegală. A început o etapă de muncă încordată. Ziua, ei lucrau la imprimerie, iar noaptea la tipografia ilegală. Foarte multe din manifestele în josul cărora era scris: „Citește-l și dă-l mai departe" erau imprimate în tipografia unde lucrau Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu. „Citește-l și dă-l mai departe" devenise un fel de leit-motiv al vieții și activității celor doi tineri militanți. Munca aceasta plină de pericole, cu amenințarea condamnării la moarte în cazul căderii în mîinile Siguranței, nu i-a înspăimîntat. Pompiliu Ștefu era bolnav, dar nici boala care-i rodea plămînii, nici teroarea agenților Siguranței nu reușeau să-i stîrbească din credința și convingerea în viitorul luminos al patriei.

„Știu, spunea el adesea, că boala mea este mortală, dar nu vreau să mor pînă nu voi vedea înfăptuit visul nostru, al muncitorilor". Citea înfrigurat, nesățios, pregătindu-se necontenit să poată răspunde celor mai variate sarcini. Pe lîngă cărțile de ideologie marxistă, pe care le împrumuta de la un prieten, studia și operele unor valoroși scriitori. Zilele și nopțile și le împărțea între munca la întreprindere, sarcinile de partid și călătoriile „de-a lungul paginilor cărților"...

Ștefu și Mohănescu, înrolați în marea bătălie pe care o purtau comuniștii, forțele progresiste împotriva fascismului, pentru libertatea țării și a poporului, lucrează cu înfrigurare. Tot mai multe manifeste, pentru ca poporul să afle adevărul !

...1941.

Iunie, iulie, august, septembrie, octombrie... „Citește-l și dă-l mai departe". Decembrie, ianuarie... Înfrîngerea nemților lîngă Moscova învioorează inimile celor care sufereau sub ocupația nazistă. Speranțele cresc. Comuniștii din întreaga lume, popoarele asuprite își îndreaptă gîndurile spre urmările încleștării de la Moscova. Mohănescu și Ștefu se află cu toată ființa lor alături de cei care luptă împotriva fascismului. Ei sînt mîndri că fac parte din același front : frontul unității și libertății. Muncesc. Își informează tovarășii de muncă. Tipăresc și difuzează manifeste. Repede ! Mai multe ! Să afle toți ! Să se bucure toți !" Citește-l și dă-l mai departe !"...

...Ștefu n-a scos nici un cuvînt. Mohănescu, de asemenea, nu a recunoscut nimic. În zadar au folosit agenții Siguranței tot ce a putut imagina diabolica lor meserie. Neînfricații luptători antifaciști, suportînd interogatoriile și schingiuirile, au rămas muți, nedescoperind nimic, salvînd nenumărate vieți.

Procesul ? Un simulacru, o farsă sinistră, sentința era dinainte hotărîtă.

Ca răspuns la această nouă crimă a burghezici, în noaptea pronunțării sentinței — 3 martie 1942 — patrioții au aruncat în aer, în Gara de Nord, un vagon cu muniții.

În așteptarea executării sentinței, Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu au fost transportați la Jilava. Într-o duminică de primăvară, la 29 martie 1942, prietenii lor s-au dus să-i viziteze la închisoare, să-și ia rămas bun de la oamenii aceștia cinstiți, buni, care le-au fost tovarăși. Li s-a spus că fuseseră executați cu o zi înainte. Ștefu avea 32 de ani, iar Mohănescu abia 28. Au căzut cu fruntea sus, cu gîndul la patria dragă, pentru a cărei libertate și independență își dăduseră tot ce au avut mai scump — viața.

ION POPESCU

Oră de laborator

Foto : O. PLECAN

ORGANIZARE EXEMPLARĂ

(Urmare din pag. 1)

punzător dotării noastre tehnice, cerințelor producției.

— O întrebare... simplă : ați întîmpinat și dificultăți ?

— Mai puține în privința instruirii profesionale și mai multe în educația tinerilor. Nu erau, nu aveau de unde fi obișnuiți, cu disciplina din industrie, cu exigențele ei. Lipseau în număr mare, întîrziau, se mulțumeau cu cîștiguri mici și numai ca să nu muncească prea mult. Din cei 1500 de uteciști, nu-și îndeplineau normele de producție nici măcar 300. Se înțelege, a trebuit să acționăm, am acționat cu toată energia.

Notăm realizările la zi. **În lunile ianuarie și februarie a acestui an, normele pe filatură au fost realizate în proporție de 103,1 la sută.** Numai 24 de muncitori nu au reușit să și le realizeze, dar și aceștia s-au apropiat sensibil de nivelele impuse. Productivitatea muncii a fost de asemenea, consistent depășită pe primele două luni. Ca o consecință : **planul la producția globală a fost depășit cu 348 mii lei, iar la producția marfă vîndută și încasată cu 258 mii lei. Trimestrul se va încheia potrivit prevederilor estimative ale colectivului cu un plus de producție în valoare de jumătate de milion.**

Simțim, în continuare, nevoia de explicații

— **Este vorba de folosirea intensivă a întregii capacități de producție**, ne explică inginerul **Ilarion Cozia**, directorul filaturii — **am căutat să valorificăm la maximum posibil fiecare minut din program, fiecare mașină și utilaj, fiecare gram de materie primă.**

Un grup de ingineri, maiștri, tehnologi, a primit din partea conducerii filaturii, sarcina să întreprindă o analiză amănunțită a modului în care este exploatată suprafața de producție în secție și să facă cuvenitele propuneri. După cîteva zile de cercetări, specialiștii aveau deja un răspuns concret. Există posibilitatea amplasării unor utilaje care să dea anual o producție suplimentară față de capacitatea proiectată, de 800 tone fire tip bumbac. S-a trecut fără întîrziere la aplicarea propunerii. În paralel, același grup de specialiști aducea importante corective transportului intern, finisajului mecanic, fluxului tehnologic. Acțiunea s-a încheiat cu rezultate care în bilanțul economic al filaturii echivalează cu un considerabil spor de rentabilitate.

— O altă cerință pe care am luat-o, de asemenea, în considerare chiar de la începutul activității noastre — reia firul discuției, tovarășul director Cozia — a fost autodotarea. Trebuia să avem în vedere faptul că 30 la sută din utilajele noastre sînt din import și piesele de schimb pentru ele înseamnă mari cheltuieli valutare pentru țară. În colaborare cu centrala industrială am pus la punct proiectarea și execuția unor repere de mai mare urgență. Pentru a face față acestor noi atribuțiuni, atelierul mecanic a trecut din toamnă la munca în două schimburi. Analizîndu-ne în continuare rezervele, în lumina indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceausescu, la Conferința pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții, am ajuns la concluzia că în acest an **putem executa cu mijloace proprii piese de schimb care să înlocuiască pe cele din import, în valoare de 300 mii lei.**

Au urmat, firește, exemplele nominalizările.

— Eu aș dori să mă opresc la unul singur — intervine tînărul inginer **Vasile Baciu**, mecanic șef al filaturii : contribuția personală a inginerului **Savin Malteș** la valorificarea întregului nostru potențial. Printr-o foarte interesantă inovație el a înlocuit aparatura unui selector din import, ce se defecta zilnic, asigurîndu-i mersul uniform și din plin.

Sînt măsuri chibzuite, idei ingenioase care au dat un puternic impuls activității colectivului. Dar la fel de mult doream să aflăm modalitatea prin care s-a reușit să se pună capăt absențelor nemotivate. Pentru că așa cum spuneam, succesul este și sub acest aspect aproape total.

Or, de data aceasta, ne maifiind vorba de procedee tehnice, o fi mai greu de explicat ?

— Într-adevăr, așa este. Munca noastră de educație este complexă și permanentă. Dacă vreți, iată însă și un procedeu „tehnic" pe care îl folosim. De pildă, ne explică secretara comitetului U.T.C., cel care lipsește astăzi nemotivat, mîine cînd revine nu i se dă de lucru, înainte de a trece pe la maistrul său principal. Acesta îi înmînează un cartonaș roșu cu care trebuie să se prezinte, fără întîrziere, la secretarul comitetului de partid, secretarul U.T.C., președintele grupei sindicale, și la șeful secției, iar dacă este la a doua abatere, chiar la directorul întreprinderii. Discuțiile se dovedesc deosebit de instructive. Este o mare rușine pentru cei care trebuie să umble cu acest insemn al indisciplinei pe la toți factorii de răspundere.

Dar influența hotărîtoare în educația tinerilor din această organizație o are — așa cum spunea tovarășa Tifrea, munca politică insistentă, preocuparea stăruitoare și conjugată a organizației de partid și conducerii fabricii, a organizației U.T.C. și sindicatului pentru imprimarea la fiecare angajat a responsabilității și conștiinței profesionale. În ce constă această preocupare ? După opinia unora dintre cele mai bune muncitoare din întreprindere — uteciștele **Elena Rus, Victoria Săraru, Liana Bănică, Elena Mehedinți** — este vorba de calificarea și specializarea tinerilor, de îndrumarea a peste 200 dintre ei spre liceul seral, de asigurarea unor condiții optime de viață, în cămine și de muncă, în ateliere, de schimburile de experiență cu cele mai bune unități similare din țară. La care trebuie adăugate permanentele întîlniri ale conducerii filaturii cu tinerii — larg dialog pe teme sociale și de educație — joile filatoarelor de la clubul tineretului, momente de instrucție, cultură și distracție și mai ales munca continuă, tenace, inspirată, cu fiecare tînăr în parte.

• CRONICI • CRONICI • CRONICI •

PÎINEA AMARĂ

de CLAUDE SPAAK

ÎN PREMIERĂ PE ȚARĂ LA TEATRUL NAȚIONAL DIN CRAIOVA

Nu e vorba în această piesă de pîinea amară a celor săraci și oprimați ci de lumea celor „chemați" să-i oprime, prin forța coercitivă a legii, într-un regim tiranic. E vorba, așadar, de acei care țin în mînă balanța justiției dar fără să aibă parte de o pîine mai bună, cînd nu înclină talgerul la comandă. Un singur moment de resuscitare a conștiinței, un singur moment de demnitate în locul ordinului dat de cirmuire și omul legii e înfrînt prin aceeași forță care-l făcea atotputernic: din „ales" să condamne, în interesul unui sistem abuziv, el poate deveni condamnat, în același interes. Claude Spaak, dramaturg belgian, jurist ca formație, fiu de jurist și fratele unui cunoscut om politic s-a oprit la un cadru cunoscut de el pentru o dezbatere cu multiple implicații. El pleacă de la noțiunea de dreptate într-un caz juridic pentru a ajunge la nedreptatea socială, urmărind avatarurile unui magistrat dintr-o țară latino-americană, Domenico Juregui. Obligat să judece procesul unui student militant, învinuit de crimă — crimă politică — magistratul acesta își dă seama (probele erau evidente) de nevinovăția tînărului Cotaro și refuză să-l trimită la moarte. Întîi, doar contrariate, autoritățile desfășoară obișnuitul arsenal de persuasiune: apel la îndatoririle de „apărător al statului", apel la „rațiune". Urmează, desigur, mișavele șantaje, dar totul e zadarnic. O viață întreagă de respect față de litera legii, credința în triumful justiției fac din bătrînul magistrat o **conștiință juridică** intratabilă. Paralel, lucrurile se complică : suferințele, ori, mai ales, ținuta morală a tînărului nedreptățit trezesc **conștiința de om** a lui Domenico Juregui, pus acum în imposibilitate de a condamna — uman. Și mai mult decît atît, îndîrjirea cirmuirii care vrea să-l transforme din judecător în călău, făcîndu-l părtaș la o reală crimă politică, oferă prilejul altor revelații. „Te angajezi față de un regim, spune Juregui, nu cînd îl slujești pentru a trăi, ci din momentul în care-l **accepți pasiv**". Autorul depășește deci cadrul juridic al cazului în speță, aducînd în discuție tema răspunderii prin participare sau neparticipare. Tînărul student urma să fie pedepsit pentru activitatea lui politică,

TEATRU

judecătorul, care evitase o viață întreagă treburile publice, se simte acum culpabil pentru inactivitate. Lașitate, oportunism, teamă de consecințe în viața personală — Juregui înțelege în sfîrșit prețul lor și se hotărăște să nu-l mai plătească. Autoritățile trec de la presiuni la represalii : fiica magistratului e arestată, soția lui nu mai rezistă învinovățind pe tată de această nenorocire, fiul, un carierist, îl va dezavua. Bătrînul judecător e singur, adevărul la care a ajuns atît de tîrziu pare ostil tuturor, dreptatea — juridică, politică, umană — pare imposibilă. Și totuși, Juregui, față în față doar cu propria conștiință, își face neclintit datoria : sentința, mult așteptată, respinge acuzația de vinovăție a lui Cotaro, rămînînd sub acuzație regimurile tiranice, sistemul de zdrobire a împotrivirii celor mulți.

„Pîinea amară", lucrare jucată pentru prima oară pe scenele noastre de colectivul craiovean, are desigur forță demascatoare prin dramatismul confruntării de idei, specific teatrului politic.

Despre acest gen, Claude Sarraute spunea că dacă conține „numai o critică simplistă a situației dintr-o țară, totul se reduce la o plicticoasă lucrare teziștă. De aceea trebuie imprimată o dimensiune morală suplimentară, adică o necruțătoare analiză a motivărilor aparținînd acelor categorii sociale care visează pe stînga și dorm pe dreapta". Spaak a intenționat să trezească aceste categorii nu numai prin reflectarea unor racile existente în orînduirea capitalistă. El a acordat dimensiunea morală necesară prin scrutarea conștiințelor în mediul propus și căutarea cauzelor ce împiedică în întreagă acea societate exprimarea adevărului, triumful dreptății. Scrisul e auster și pare că autorul nu a căutat atît modalități artistice strălucitoare cît argumente raționale. Spaak are o gîndire logică, de jurist, care-și pledează cauza fără să se oprească asupra „părților", căutînd exclusiv adevărul. De aceea, în afara transformărilor petrecute cu eroul principal, Juregui, alte stări sufletești nu-și găsesc relief : iubirea tinerilor, chiar iubirea conjugală, par incluse doar pentru a convinge de forța lui Juregui de a depăși conflictul dintre dragoste (față de soție, fiică) și datorie. Personajele sale nu au carne și sînge, ele au sau nu au dreptate. Cu alte cuvinte, în cadrul unor relații sociale, juridice, bine clarificate, relațiile umane par schematice. Poate că la această impresie a contribuit și temperatura spectacolului, ținut la o gradație calorică scăzută de către regizoarea Georgeta Tomescu. Ea a încercat în primul rînd să amplifice dramatismul conflictului — și bine a făcut — dar nu s-a oprit la psihologia personajelor rămase cam uscate. În intenția sa — realizată — a fost sprijinită de scenografie (V. Penișoară — Stegarul) care a interferat mari panouri fotografice, idee ce ar fi putut sluji mai bine dacă n-ar fi păcătuit prin abuz. Din distribuție am remarcat ținuta sobră, uneori impresionantă, a lui Constantin Sassu (Juregui) și interpretarea tensionată a Smaragdei Olteanu (Pilar).

VIORICA TĂNASESCU

HRONIC BUZOIAN

„Cibinum", „Comorile Albei", „Primăvara arădeană", sau „Zilele culturii brașovene" sînt ample manifestări culturale organizate pe un timp mai îndelungat care oferă prilejul instituțiilor cultural educative — școală, cămin cultural, casă de cultură, club, teatru, cinematograf, biblioteca publică — să-și pună în valoare modalitățile specifice de influențare în masă. De la aceleași premise a pornit, după cum se mărturisește „predoslavie" și „Hronicul buzoian", ediția 1972, cînd a declanșat pentru o lună (12 martie — 12 aprilie) ample acțiuni cultural educative de masă pe întreg cuprinsul județului.

Dar față de „Primăvara arădeană", spre exemplu, care concentrează într-un municipiu toate manifestările culturale din județ, „Luna culturii buzoiene" își dispersează acțiunile culturale pe un plan larg, organizînd în toate localitățile urbane și rurale bogate activități culturale de masă. Astfel, la festivitatea de deschidere din sala „Moldavia" din Buzău au luat parte personalități de seamă ale vieții noastre culturale : George Macovescu, prim adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Crăciun, ministrul industriei ușoare, Ion Jinga, vicepreședinte al Consiliului culturii și educației socialiste, invitați de onoare în calitate de „fii ai Buzăului", dar, în același timp, și la Rîmnicu-Sărat, în casa de cultură, avea loc, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la naștere, vernisajul retrospectivei „Ștefan Popescu". Urmărind mai de aproape programul lunii culturii buzoiene acesta nu excelează prin activități festive la care publicul invitat asistă doar ca spectator ; este mai degrabă o etapă de lucru normală în care manifestările educative sînt circumscrise unei diversități tematice. La Liceul pedagogic „Spiru Haret" Ovidiu Bădina — directorul centrului de cercetări pentru problemele tineretului, Vasile Zaharia, prim-secretar al Comitetului județean Buzău al U.T.C. și alți tineri din întreprinderile industriale noi, împreună cu elevii și profesorii liceului au discutat la masa rotundă problema integrării sociale a tînărului ; cu alte mijloace, dar în același scop, în

CULTURĂ DE MASĂ

comunele reședință a consiliilor de conducere intercooperatiste a avut loc concursul de orientare profesională spre noile meserii introduse în sat de asociațiile intercooperatiste ale țăranilor ; la căminele culturale din Glodeanu, Siliștea, Ziduri, Calvini, Racoviteni, Mihăiești și Topliteni brigăzile științifice complexe au prezentat publicului un ciclu de filme științifico-documentare despre universul cunoscut și necunoscut. Pe 24 martie, în municipiul Buzău poetul Eugen Jebeleanu împreună cu poeții buzoieni Nicolae Tăutu, Ion Gheorghe, Ion Caraion, Gheorghe Istrate, A. I. Zănescu, Radu Cîrneci și Florentin Popescu au luat parte la un colocviu cu membrii cenaclurilor literare, intitulat „Realitățile noastre socialiste, teren fertil al inspirației poetice". La Căminul cultural din Smeeni, muzeografii instituțiilor centrale au învățat pe țăranii cooperatori cum să-și întocmească din vestigiile trecutului și documentelor prezentului un muzeu istorico-etnografic local ; iar la sala „Moldavia" realizatorii filmului românesc „Atunci i-am condamnat pe toți la moarte" au vorbit despre semnificația noului personaj Ipu, introdus prin acest film în cinematografia noastră ; la un club petrolifer, funcționari din Ministerul Afacerilor Externe au vorbit despre eforturile politice și diplomatice ale țării noastre pentru asigurarea unui climat de pace, progres și securitate în Europa ; scriitorul Alexandru Ivasiuc și criticul Nicolae Manolescu participă la un alt colocviu intitulat : „Literatura — mijloc de educație patriotică și comunistă", care va avea loc sîmbătă 1 aprilie în amfiteatrul Liceului „B. P. Hașdeu" ; la căminele culturale din satele Nehoiu, Berca și Pogoanele, care în perspectiva cincinalelor vor deveni așezări urbane, va avea loc colocviul futurologic, **„Satul de azi, orașul de mîine"** — iar la Buzău, criticii de artă Vasile Drăguț și Dan Hăulică, împreună cu sculptorii participanți în tabăra de la Măgura vor face o incursiune în istoria cioplitului în piatră pe meleagurile Buzăului ; Valter Roman, directorul Editurii Politice va vorbi în zona industrială a Buzăului despre „Inteligența tehnică românească în circuitul valorilor mondiale" ; pe 8 aprilie în ziua dezvelirii bustului poetului buzoian Vasile Cîrlova, începe și „Festivalul cîntecului și poeziei patriotice", iar în ziua următoare are loc vernisajul expoziției de grafică și pictură dedicată sărbătoririi a zece ani de la cooperativizarea agriculturii.

Am ales cîteva din cele peste 300 de manifestări cultural-educative organizate pe cuprinsul județului în „Luna culturii buzoiene". Scopul educativ-propagandistic al acestei ample manifestări va fi pe deplin îndeplinit dacă — așa cum a fost conceput — acțiunea culturală este descentralizată dintr-un municipiu cu teatru, cinematografe, sală de concerte și multe cluburi și biblioteci publice (aducînd aici și tot ceea ce este mai valoros de prin sate), în fiecare localitate, în fiecare instituție culturală se organizează pe plan local cu prilejul acestei luni (și nu numai cu acest prilej) diferite manifestări cultural-educative și instructive la care să participe **activ** și publicul **invitat** nu numai ca **spectator**.

ION MARCOVICI

AFRICA

(Urmare din pag. 1)

mari primejdii veneau din partea băștinașilor... Dioptria specială a colonialistului îl împiedica să distingă sensul aversiunii africanilor, pe deplin motivată de înrobirea la care îi condamna orînduirea cravașelor albe ; atunci colonialistul prefera să se refere la o așa zisă ferocitate în sine. Prin această șmecherie sofistică, cravașele coloniale, din cauză cum erau, deveneau efect. Plini de tupeu, jefuitorii invocau „legitima apărare". Întreaga jurisprudență imperialistă se străduia să demonstreze că masacrarea și prădarea popoarelor negre se desfășoară, cu programare civilizatorie, în interesul popoarelor negre. Minciuna lua masa cu domnul guvernator, iar apetitul amîndorura era enorm.

Mulțumită decolonizării, toate acestea constituie o epocă revolută. În 1972, la trecerea unei singure duzini de ani de la dobîndirea independenței de stat, realizările țărilor africane devenite în sfîrșit membre cu drepturi egale în familia națiunilor certifică faptul că acest statut juridic de egalitate corespunde unor aptitudini efective și strălucit demonstrate de viață. Pornit acum pe calea eliberării depline, continentul negru ridică, spre lumina arzătoare care-l scaldă dintotdeauna, orgolioasa replică albă a orașelor cu structuri moderne, a uzinelor care-i valorifică marile bogății naturale, a instituțiilor de învățămînt unde se accelerează, se diversifică și se îmbunătățește producția de cadre naționale, cea mai importantă dintre toate. Afirmarea capacităților creative proprii, descoperirea unor căi și soluții impregnate de particularități, punerea în valoare a tezaurului de artă și cultură originală din fiecare țară — sînt fenomene care dau Africii de azi un relief spiritual extraordinar. Pe primul plan al istoriei apar acum pămînturi și graiuri distincte, sufletul inalterabil al popoarelor vibrează în cîntece și dansuri mîndre de obîrșia lor, statueta sculptată de o măiastră mînă neagră pătrunde în marile muzee ale metropolelor cu demnitatea diplomatului acreditat în străinătate.

Cu geografia politică a Africii s-a modificat esențial reprezentarea generală a Africii în lume.

Pentru România socialistă, acest chip nou nu este însă o surpriză, în sensul deplin al cuvîntului. Căci, militînd cu extremă consecvență pentru abolirea colonialismului și neocolonialismului, țara noastră a întrevăzut de mult procesul schițat mai sus și a întreprins, în mod lucid, tot ce depindea de ea pentru a facilita depășirea obstacolelor ivite pe parcurs. Dovedindu-se astfel, în practica vieții internaționale, un prieten adevărat al țărilor africane, România se bucură printre ele de un prestigiu crescînd, pe care, în aceste ultime săptămîni, l-au pus în evidență ovațiile furtunoase de întîmpinare adresate președintelui Consiliului de Stat, tovarășului Nicolae Ceaușescu. Eveniment cu reverberații politice imposibil de subestimat, vizita consolidează pilonii unei cunoașteri cu linii de perspectivă infinite. Principial dar și practic, harta de astăzi a continentului african ni se prezintă ca un ecran, pe care imaginea mobilă a unei sute de milioane de oameni întîlniți **la ei acasă** ne adresează tot attea surîsuri distincte, de neconfundat.

LARGA PALETĂ A PROFESIUNILOR JUDEȚULUI DOLJ

Dacă acum două decenii cînd spuneai „Craiova" asociația cu „Electroputere" se făcea automat, acum spui „Craiova" și gîndul înregistrează pe lîngă electrotehnică, construcții de mașini, chimie, beton, foraj, industrializarea lemnului, zahăr, ulei, filatură, țesături, agricultură mecanizată, irigații, ferme și grajduri sistematizate, sere, conserve, tăbăcărie, într-un cuvînt un tablou industrial complex a cărui alcătuire a presupus și presupune imense investiții de energie creatoare, de inteligență, știință și imaginație. Oamenii de pe aceste meleaguri au crescut o dată cu industria și au devenit din agricultori și păstori, mecanizatori și zootehnicieni, electrotehnicieni și strungari, turnători și operatori chimiști, minuitori de tabloul de comandă automată, de stații automatizate, constructori de locomotive electrice.

CINCINALUL ȘI VIITOARE LOCURI DE MUNCĂ

CONSTANTIN BĂBĂLĂU

Prim secretar al Comitetului județean Dolj al P.C.R.

„Pe ansamblul economiei, județului Dolj îi revine o creștere importantă a numărului de salariați din care amintim peste 5.000 cadre pentru dezvoltarea industriei construcțiilor de mașini, 2 500 pentru energie electrică 2 700 pentru industria ușoară și dacă adăugăm acestor cifre, care înseamnă în fapt calificarea în meserii pe cît de diverse pe atît de complexe, numărul mare al agricultorilor mecanizatori, al agricultorilor și crescătorilor de vite calificați ajungem la o paletă atît de diversificată a meseriilor ce se oferă tineretului spre a fi învățate și practicate. Planul cincinal prevede pentru județul Dolj o dezvoltare cu un ritm intens prin construirea unor noi și importante obiective industriale : Fabrica de transformatori mici — Filiași, Turnătoria de fontă din localitate care primește nu numai denumirea de oraș ci, în viitor, toate atributele determinate ale unui centru industrial ; aici, firesc, tineretului îi stau deschise multiple căi de afirmare profesională în meserii necunoscute și nepracticate pînă acum pe aceste meleaguri — așa cum și construirea Filaturii și țesătoriei de bumbac la Calafat care va aduce cu sine premiere profesionale specifice acestei ramuri industriale. Se va construi, de asemenea, o fabrică de mare capacitate pentru îngrășăminte complexe. Un lucru deosebit de important este și faptul că agricultura, prin mecanizare și așezare pe baze industriale, presupune o practică calificată deosebit de complexă. Mînuirea instalațiilor de irigare care vor acoperi aproximativ 196 hectare, efectuarea muncilor agricole cu utilaje complexe, de la culturile cerealiere mari pînă la legumicultură și viticultură presupune din partea țăranilor cunoștințe de mecanică și biologie, de agronomie și zootehnie la nivelul cunoștințelor cerute muncitorului industrial.

Pentru materializarea acestor sarcini complexe se presupune în perioada anilor 1971—1975 calificarea a peste 37.000 muncitori din diferite meserii și sectoare ale producției, aproape 2.800 cadre tehnice și economice cu pregătire superioară, precum și 3000 cadre cu studii medii. Principalele surse de acoperire a nevoilor de muncitori calificați vor fi școlile profesionale, liceele industriale, cursurile de specializare postliceale și ucenicia la locul de muncă. Or, pentru acestia se dezvoltă o rețea de școli care își așteaptă elevii, o rețea diversificată, unde totul e să știi să alegi acel drum care în viață va însemna bucuria creației, a muncii, a aportului și integrării sociale".

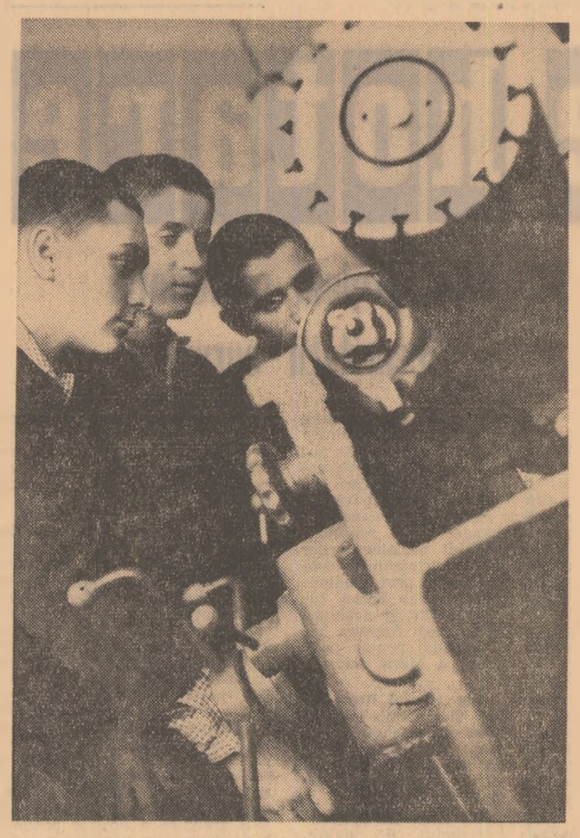

În devenire strungari

UN OBIECTIV DE MARE ACTUALITATE: FORMAREA MUNCITORULUI CU O BUNĂ CULTURĂ TEHNICĂ

Tovarășul inginer Mihai Liculescu, **directorul general al Grupului de Uzine de aparataj și mașini electrice, consideră formarea culturii tehnice** „una din condițiile hotărîtoare ale realizării performanțelor de unicat pe care ni le impune faptul că sîntem o întreprindere care produce locomotive electrice de 5 100 kW. Diesel electrice de 2 100 cai putere, transformatoare de forță, aparate de înaltă tensiune de 1 100—1 600, motoare electrice etc. De fapt, prin trecerea de la meseria tradițională de electrician pînă la cele noi, nepracticate pînă acum la noi și practicate cu precădere aici ca : electrician constructor de mașini electrice și transformatoare; electrician constructor de aparataj electric, electrician montator mijloace de transport ; electrician instalații locomotive electrice, izolator cabluri și conductori, bobinatori s-a făcut saltul care presupune o imensă inmagazinare de cunoștințe științifice, de îndemînări, și mai ales, de cultură tehnică, cultură de fabricație. Consider însă că mai există o condiție a realizării acestui comandament — policalificarea. De exemplu, sudorul autogen să fie și bobinator, ca și lăcătușul care trebuie să fie neapărat și sudor autogen și invers. Tinerii care își pun problema unei opțiuni pentru grupul nostru școlar trebuie să știe de la bun început acest lucru.

Inginerul Rădulescu Constantin, **directorul Fabricii de transformatoare din Filiași adaugă :** Gradul înalt de tehnicitate presupune din partea muncitorului calificat, cu toată mărimea agregatelor, mai puțină forță și mai multă inteligență, abilitate, concentrare a atenției, fantezie ; pe aceste considerente noi vom inaugura fabrica numărînd printre muncitorii de înaltă calificare 100 de fete, bobinatoare, confecționere de piese izolante, electricieni, sudori, macaragii, montatori transformatoare. În mare majoritate absolvente de liceu, cărora pregătirea anterioară le-a permis însușirea meseriei la un nivel foarte înalt. Pentru satisfacerea nevoilor noastre, va crește considerabil numărul de muncitori calificați, școlile profesionale cît și cursurile de calificare de scurtă durată îi așteaptă pe tinerii care își aleg meseriile specifice fabricii.

Desigur, pentru asigurarea culturii de fabricație noi am dori ca toți muncitorii din această uzină nouă să-și poată desăvîrși studiile și ne gîndim să propunem forurilor în drept să studieze înființarea unei secții serale la Liceul din Filiași.

La combinatul chimic — Craiova, inginerul Ioan Doca ne relatează că meseriile chimiei organice se practică acum nu cu ajutorul eprubetelor ci în complexe industriale gigant. Afluxul mare de salariați din combinat care urmează diferite școli (peste 50 studenți la cursuri fără frecvență, peste 400 elevi la licee — curs seral) este explicabil, deci : nu pot lucra aici fără o pregătire solidă. Pentru mulți dintre ei elementul stimulator l-a constituit concurența profesională a celor 1250 de absolvenți de liceu care lucrează acum în combinat.

În anul școlar 1972/1973 Combinatul chimic va școlariza următoarele meserii :

Forma de școlarizare și meseria	Durata de pregătire în ani	Nr. de elevi pt. an. șc. 1972/1973
ȘCOALA PROFESIONALĂ		120
Operatori chimiști la chimizarea metalului	2	30
Electricieni	3	20
Operatori chimiști la fabricarea compușilor cu azot	3	30
Lăcătuși mecanici	3	20
Electromecanici A.M.A.	3	20
UCENICIE LA LOCUL DE MUNCĂ		70
Lăcătuși mecanici	3	30
Strungari	3	20
Frezori, rabotori	3	6
Rectificatori	3	4
Sudori	2	10

Liceul Industrial de pe lîngă combinat funcționează cu specialitățile următoare :		Nr. elevi ce se vor primi în an. șc. 1972/1973
• tehnicieni chimie organică —	durată șc. 5 ani	36
• tehnicieni chimie anorganică	„	36
• tehnicieni utilaje și aparate în industria chimică	„	36
	Total	108

LA „SANATORIUL" PENTRU LOCOMOTIVE

Așa îi place tovarășului Dombi Alexandru să denumească, în glumă, Uzina mecanică de material rulant din Craiova al cărui director este.

„La noi vin locomotivele obosite, pentru diagnosticare. Le supunem la probe, apoi verificăm piesă cu piesă. O locomotivă Diesel are 36 de agregate și muncitorii trebuie să determine și să înlăture defecțiunea, pentru asta trebuie să știi tot ce știe acel ce a făcut fiecare piesă în parte, tot ce știe acel care lucrează la asamblări și finisări, tot ce știe acel ce e chemat să o exploateze și mult mai mult decît aceștia pentru că e mai greu să repari decît să faci un lucru din nou. În plus, investiția de creier aici e imensă, veșnic trebuie să pui diagnostic diferențial, veșnic trebuie să faci deducții logice care se bazează pe cunoștințe tehnice, pe imaginație și intuiție. Și cum aici vin agregate fabricate la toate uzinele din țară în diferite perioade și după scheme diferite, aproape fiecare piesă constituie un unicat și fiecare piesă care trebuie înlocuită, de la șurub la bloc turnat constituie un reper nou. Iată, deci, că în uzină se concentrează zeci de meserii, dar fiecare la rîndul ei se ramifică devenind specifică uzinei. Cînd un candidat reușește la examenul de admitere la ucenicia la locul de muncă sau la școala profesională el spune că vrea să se facă **lăcătuș**, dar la noi sînt **lăcătuși montatori de boghiuri, lăcătuși de precizie regulatori motoare Diesel, pentru turbo suflante, ajustori pompe de injecție, ajustor instalație pneumatică.** Așa cum electricienii și strungarii, la rîndul lor, au o specializare diversificată.

În anii următori, pînă în 1975 la U.M.M.R. — principalele forme de calificare vor fi ucenicia la locul de muncă și școala profesională a uzinei. Iată și necesarul de cadre :

	UCENICIE	ȘCOALĂ PROFESIONALĂ
lăcătuși	117	60
electricieni	46	35
strungari	80	30
frezori	45	—
rectificatori	10	—
sculeri matrițeri	10	—

„ANGAJATĂ AZI, 17 MARTIE 1972"

Aceste cuvinte vor sta înscrise pe cartea de muncă a aproximativ 100 de fete care au intrat în această zi pe poarta Fabricii de confecții Craiova. Aflăm că multe dintre ele sînt absolvente de liceu, dar vor să se califice, și după o școlarizare de 5 luni, au această posibilitate.

Cristea Matilda și Badea Tatiana sînt absolvente ale școlii generale, opțiunea lor a fost mai directă. Matilda cîntă muzică populară, aici știe că va putea urma școala populară de artă și va cînta și în formația uzinei. Tatiana a făcut practică la cooperație, îi place meseria — o dată a fost să viziteze fabrica, cu școala și ar vrea să lucreze la finisaj.

Întrebăm fetele, cum de au optat tocmai pentru fabrica asta. Ionela Iancu ne spune că a îndrumat-o „o prietenă", pe Mariana Cenușe „o verișoară" și la rînd nici una nu cunoaște fabrica, ce secții are, cum se lucrează. Cred eu că organizația UTC și-ar putea manifesta prezența în asemenea momente din viața tinerilor, ar putea organiza o vizită a întreprinderii cu fetele care se angajează de obicei în grupuri mari, ar putea vizita uteciști din secții să le prezinte procesul de muncă, poate ar fi bine să li se prezinte chiar o mică expoziție metodică de procedee de lucru, imagini din secțiile automatizate, instalațiile care schimbă în conținut munca „croitoresei" în muncă industrială, de înaltă tehnicitate.

Nu e tîrziu să se ia o astfel de inițiativă întrucît în trimestrul doi al anului 1972 se vor primi la cursuri de calificare 200 de fete iar în trimestrul trei ucenicia la locul de muncă oferă 350 de locuri pentru calificare.

MESERIA DE AGRICULTOR

„Așezarea agriculturii pe baze mecanizate presupune mutații profunde în structura meseriei, — ne spune tov. Glăvan Constantin, directorul general al Direcției agricole județene — așa cum altădată ori ce țăran trebuia să știe să-și mînuiască aproape din copilărie utilajul, acum tractorul trebuie să-i fie familiar fiecărui tînăr din mediul rural. Pentru asta consider că ar fi mai rațional ca în loc de nenumărate ateliere de croitorie și împletituri înființate la școlile generale de 10 ani, utile și ele în felul lor ar trebui introduse obligatoriu la clasele IX și X cunoștințe practice de mecanică agricolă, moto pompe, agregate de aspersiune pentru ca toți cooperatorii să fie capabili să mînuiască și să întrețină utilajul cu care lucrează.

În județ acțiunea de irigare va crea 8—10 000 de locuri de muncă pentru aspersoriști, activitate care poate fi efectuată și de femei și 5 — 6.000 locuri de muncă pentru mecanizatori.

În acest sens, planul de școlarizare prevede organizarea unor cursuri cu durata de 3 luni, 8 luni și doi ani, în meseriile : **tractoriști, motopompiști, minuitori aripi ploaie, brigadieri cimp, brigadieri viticoli, brigadieri pomicoli, brigadieri legumicoli, brigadieri vaci lapte, brigadieri tineret la îngrășat.**

VERONICA BÎRLĂDEANU

POȘTA PAGINII

Viața bate la ușă!

de SEN ALEXANDRU

Popescu Dumitru — Buzău. Uzina respectivă nu are o școală profesională. În legătură cu cealaltă problemă adresează-te centrului militar județean.

Maria Badea — Călărași — jud. Ialomița. Am citit scrisoarea pînă la sfîrșit dar tot nu m-am lămurit. Sînt amestecate prea multe fragmente, dorințe nelămurite, dezorientări ca din toate acestea să se poată construi un plan de viață coerent. Toate lucrurile te preocupă pe jumătate și cînd se pare că ai făcut în sfîrșit alegerea, intervine ceva și alegerea nu se mai face. Firește, nelămurirea este în dumneata însăți și pînă nu o limpezești cu seriozitate degeaba ți-aș da un sfat.

Dacă faci istoria vei fi profesoară, dacă urmezi comerțul exterior vei fi economistă și vei lucra probabil într-o întreprindere de... comerț exterior. N-am auzit ca un tînăr să fie împiedicat a urma cursurile de pregătire din motivele la care te referi dumneata. Cît despre regia de film, nu este cazul, regizor devine numai acela pentru care această formă de artă se confundă cu propria lui viață. În sfîrșit, prietenia fie ea și intensă, nu mi se pare un argument suficient de convingător pentru înscrierea la o facultate tehnică. Așa că, începe prin a opta pentru o anumită direcție de activitate și apoi să mai vorbim. Și încă ceva : mătușa avea dreptate !

Dunca Rodica — Satu Mare. Amabila dumneavoastră scrisoare nu putea rămîne fără răspuns și vă încredințez că nu m-ați deranjat în nici un fel. O școală postliceală cu secție de cosmetică funcționează în București (pe lîngă UCECOM) str. Economu Cezărescu nr. 47, Sectorul 7, telefon 15.82.28 Cursurile durează 2 ani. Examene se dau la : anatomia și fiziologia omului (scris și oral), chimie (scris). S-ar putea ca recrutarea elevilor să se facă prin UCECOM așa că este bine să vă adresați instituției în acest sens.

M. Aurelia — jud. Mehedinți. Mi-au plăcut mult cele ce mi-ai scris, ele dovedesc seriozitate și maturitate. Dacă nu ai timp să aștepți pînă cînd vei împlini 16 ani, există și posibilitatea de a te prezenta la unul din cele două licee sanitare. Ele funcționează la Galați (str. Mihai Bravu nr. 48, telefon 1.14.83) și la Tg. Mureș str. Vorosmarthy nr. 8 telefon 39.68) și au două secții : tehnica dentară și asistent medical de laborator. Dar aceste specialități nu te pun în legătură nemijlocită cu omul aflat în suferință, așa cum ai dori, sînt specialități tehnice. Așa că poate tot ar fi mai bine să aștepți trecerea timpului folosind răgazul pentru a te pregăti cît mai temeinic. Dar pentru că veni vorba : cîți ani ai de fapt ?

Maria Cojocaru — jud. Vrancea. Pe lîngă anumite licee pedagogice funcționează secții pentru profesoarele de lucru manual dar dumneavoastră sînteți absolventă. Ar urma să vă adresați inspectoratului județean. La institutele pedagogice nu funcționează o astfel de specialitate.

Doina Vipie — Motru — jud. Gorj. Pentru a deveni maistră se cere să fi fost mai întîi o foarte bună muncitoare, nu se poate intra într-o astfel de școală direct din liceu. O școală de specializare postliceală pentru industria ușoară, cu secție de finisare a produselor textile, apropiată ca specific dorinței dumneavoastră, funcționează în București (str. Birsei nr. 3, sectorul 4, telefon 43.25.50).

Naia Romiu — Brașov. Nu se poate. Astfel de licee nu sînt prevăzute în îndrumător iar ca să te urci direct pe vapor, cred că se cer și unele condiții de vîrstă. Adresează-te pentru lămuriri la NAVROM — Constanța.

M. V. — Brașov. Vă cred că aveți 1,70 m și 70 kg. și nu consider această afirmație ca pe o laudă nejustificată. Broșura „Admiterea în învățămîntul superior, 1972" prezintă la pag. 123 programa pentru anatomia și fiziologia omului care vă interesează. În rest se cer numai probe practice. Profitați de situația actuală și antrenați-vă pentru aceste probe.

Domozină Lidia — com. Ianca — Jud. Olt. Îți spun dragă Lidia, cum să nu-ți spun : termină mai întîi școala generală (10 clase) și apoi prezintă-te la școala profesională sanitară din Craiova (str. Silozului nr. 65, telefon 1.38.08) ori din Tîrgoviște (str. Poet Grigore Alexandrescu nr. 22, telefon 1.14.72) sau din Pitești (str. N. Bălcescu nr. 147, telefon 1.49.75). Urmează acum să-ți îndeplinești angajamentul de a fi „foarte bucuroasă".

Stanciu I. Maria — Belcești — jud. Iași. Școala de specializare postliceală de telecomunicații funcționează în București, B-dul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 42, telefon 14.10.37. Pregătește în specialitățile : electromecanic pentru telecomunicații, telefon, telegraf și diriginte oficiu P.T.T.R., o specialitate mai potrivită pentru fete. La această specialitate se dau examene la : limba și literatura română (scris și oral), geografia economică a R. S. România (oral). O școală postliceală de poștă și telecomunicații funcționează și la Bacău (Calea Uloinești nr. 148, telefon 1.60.91) cu specialitatea : telefonist-telegrafist.

Bolnavu Anton — Alexandria — jud. Teleorman. Școlile postliceale sanitare cer chimia și botanica (prima la secțiile medicale, ambele la farmacie). În cealaltă problemă nu sînt competent.

Furnea Aurel-Traian — Luduș, jud. Mureș. O facultate de filologie te-ar pregăti cel mai bine. Dar nici dacă ai fi inginer agronom nu te-ar impiedica nimeni. Pentru ziariști există o formă de pregătire în cadrul Academiei „Ștefan Gheorghiu".

Pislaru Niculina — Boldu — jud. Buzău. Citește răspunsul dat lui M. Aurelia, jud. Mehedinți.

Constantin Bujor — Loco — Îndreaptă-l pe tînărul viitor absolvent spre Liceul industrial de căi ferate — București, Calea Griviței nr. 10, telefon 17 18 80. O lămurire ar putea afla și la serviciul de învățămînt al căilor ferate din Bd. Dinicu Golescu. Sîntem doar bucureșteni și gara nu este departe. Mama ar putea întreba și acolo.

Mîndru Victoria — com. Sarmaș — jud. Harghita. Citește răspunsul dat lui M. Aurelia — jud. Mehedinți.

Emilian Răduț — satul Comani — jud. Olt și **Georgeta Răcaru** — str. Aroneanu nr. 8 — Piatra Neamț. Nu aveți nevoie de un stagiu în producție pentru a candida la facultate întrucît ați absolvit secția reală a liceului.

Vă recomandăm să citiți interviul acordat de conf. univ dr. docent Ioan Dumitru, director general în Ministerul Educației și Învățămîntului, apărut în nr. 7099 din 14 martie a.c. al ziarului nostru.

Ion Olariu — Timișoara — Colega ta are dreptul să candideze la Facultatea de filologie. La Facultatea de construcții se susțin probe scrise la matematică și fizică și o probă orală la matematică. Pentru orice alte amănunte care te interesează consultă Broșura „Admiterea în învățămîntul superior".

CE PROFESII ȘI ALEG UMANIȘTII ?

Un sondaj pe această temă la o clasă a XII-a umanistă a scos la iveală un număr foarte mic de profesiuni — abia opt. Cei 30 de elevi testați au indicat profesiile de : cadru didactic *(10 opțiuni), medic (5 opțiuni), economist (5 opțiuni),* translator *(3 opțiuni),* arheolog *(2 opțiuni),* procuror *(2 opțiuni),* asistent medical *(2 opțiuni),* judecător *(o opțiune). Să fie atît de restrînsă perspectiva profesională a celor ce urmează secția umanistă a liceelor sau altele sînt cauzele unei orientări atît de limitate ?*

Chestionarul amintit mai cerea două precizări: calitățile personale care-l recomandă pe elev pentru o profesie ori alta și sursele de informare asupra ariei de profesii ce se pot însuși, în cazul lor, după absolvirea liceului.

Ce au răspuns elevii ?

„Mi-am ales profesia de medic — *notează o fată* — pentru că mă pasionează. Ea îmi cere cultură, perseverență, tărie morală, multă muncă". Fără îndoială *nu poți fi medic dacă ești incult ori nu-ți place să muncești. Dar nu poți fi nici procuror sau economist. Ne-o confirmă și restul subiecților care numesc drept calități personale și indispensabile profesiilor alese... cultura, perseverența, dragostea față de muncă. Se pare că nu poți fi nici translator. Pentru că, una dintre elevele care au optat pentru această profesie își motivează astfel alegerea :* „Cunosc destul de bine limba franceză și am cunoștințe de limba engleză. După o îndelungă chibzuință am ajuns la concluzia că a fi translator implică, în afara stăpînirii depline a limbii respective și cultură, putere de muncă, perseverență. Mi-am descoperit aceste calități și le voi dezvolta în viitor".

Din punctul de vedere al elevilor chestionați (surprinzător, dar răspunsurile sînt aproape identice), cultura, perseverența, puterea de muncă sînt calitățile lor personale cele mai distincte. Ceea ce poate fi adevărat. (Deși, parcă, uniformitatea aceasta trezește suspiciuni). Dar de aici să ajungi la credința că profesiunile reclamă aceleași calități umane — și acestea foarte generale — ni se pare puțin cam pueril. După această logică oricare absolvent de liceu poate aborda orice profesie, *întrucît deprinderea de a munci, orizontul cultural și perseverența fac parte din zestrea minimă de însușiri cu care tînărul părăsește școala. Și, ducînd lucrurile pînă la absurd, dacă asta este tot ce ți se cere, indiferent de profesie, atunci pledoaria pentru alegerea ei — în funcție de aptitudini, de personalitate, dar și în funcție de caracteristicile care deosebesc o profesie de alta—e gratuită: totul se poate rezolva extrem de simplu prin „repartizarea" pe profesii în funcție de criterii sociale, economice sau de altă natură, de către un for special instituit. Sigur, lucrurile nu se petrec așa, dar se poate ca un tînăr, în pragul unei decizii de maximă însemnătate pentru viitorul său, să simplifice pînă aproape de anulare procesul atît de complex al acordării propriilor sale însușiri exact cu profesia care le reclamă și le pune în valoare ?*

Simplificarea este generată, după opinia noastră, de lipsa de cunoaștere. De autocunoaștere și de cunoașterea profesiilor. Cel puțin a celor cu o largă circulație. Aici găsim și explicația nomenclatorului de profesii atît de sărac care s-a putut alcătui după răspunsurile elevilor. Pentru că, în realitate, nevoile social-economice ale țării noastre deschid în fața absolvenților secțiilor umaniste ale liceelor perspective profesionale variate și atrăgătoare.

O cercetare destul de sumară a specialităților ce se pot însuși în școlile postliceale (și numai în București funcționează 22 de asemenea școli) scot la iveală peste 30 de profesiuni în care baza de pornire o reprezintă tocmai pregătirea în științele umaniste. Greu de crezut că, dacă le-ar cunoaște (și s-ar cunoaște !), absolvenții secțiilor umaniste ar ocoli profesii precum : bibliotecar, librar, desenator, secretar stenodactilograf pentru limba română și limbi străine, laborant, telegrafist, vitrinier decorator, modelier îmbrăcăminte și încălțăminte, diriginte oficiu P.T.T.R., lucrător în comerțul exterior, cosmetician, conducător de unitate comercială, recepționer hoteluri etc. *Din clasa amintită doar două viitoare absolvente indică profesiunea de asistentă medicală, în timp ce în domeniul sanitar — prin școlile amintite — se pot însuși nouă specialități. Dar în afara școlilor de specializare postliceală, numeroase întreprinderi își pregătesc singure — prin cursuri de scurtă durată — specialiștii de nivel mediu de care au nevoie și își recrutează cursanții numai dintre absolvenții de liceu.*

După cum se vede, din enumerarea cu care am început însemnările de față și profesiile care se însușesc prin intermediul studiilor superioare sînt superficial cunoscute. Or, există și alte profesiuni care cer o formație juridică — în afara celor de procuror și judecător, după cum studiile universitare pot direcționa absolvenții către activitatea editorială, de cercetare etc. Această listă de profesiuni — care e departe de a fi completă — îți sugerează o multitudine de aptitudini și însușiri, de calități fizice și psihice, de care ar urma să dispună sau ar trebui să și le cultive cei ce vor deveni profesioniști. Chiar cu riscul de a părea didactici, trebuie s-o spunem că bibliotecarul ori librarul au nevoie de calități care nu se cer neapărat laborantului ori conducătorului de unitate comercială, deși tuturor li se cere să muncească cu dăruire, să se comporte civilizat, să fie perseverenți în perfecționarea lor profesională și umană. Ca să rămînem tot la grupul acesta de profesii se cere subliniat că ele pot fi abordate atît de fete cît și de băieți.

Infinite nuanțe deosebesc un om de altul recomandîndu-l pentru o anume activitate profesională, întrucît și profesiile se deosebesc între ele, începînd cu caracteristicile generale și pînă la amănunte de mare finețe, care pot și trebuie cunoscute înaintea exercitării lor propriu-zise. Numai astfel se pot evita deziluziile „de după", se pot găsi sursele depășirii dificultăților inerente procesului devenirii profesionale, se pot pune în valoare talentul, capacitatea, creativitatea individului.

Teoretic, cei 30 de elevi chestionați puteau indica tot atîtea profesiuni diferite. Era un prim indiciu al unui act făcut în cunoștință de cauză, gîndit și pregătit încă din clasa a X-a, cînd au optat pentru secția umanistă. Altfel ce rațiune a avut atunci alegerea acestei secții ? Dacă a fost cu adevărat aleasă și nu a fost un pas întîmplător, cu toate consecințele ce decurg dintr-o întreprindere nu îndeajuns de gîndită, care, după cum se poate concluziona în cazul de față, încep de pe acum să se facă simțite.

Și alte elemente din răspunsurile elevilor rețin atenția prin simplismul lor. Un exemplu, dintre altele. La cererea de a nominaliza sursele de informare — pentru autocunoaștere sau pentru a ști minimum despre profesia către care vor să se îndrepte — nu se indică nimic. Nici măcar manualul de psihologie, pentru primul proces. Nici vorbă de monografii profesionale, de întîlniri cu diverși profesioniști, ori de vizite la locuri de muncă (și doar aceste din urmă surse de informare sînt folosite pînă la banalizare de diriginții ultimelor clase de liceu). Elevii răspund că profesia o vor cunoaște cînd vor începe să o profeseze și tot atunci vor descoperi dacă li se potrivește ori nu, dacă corespunde aptitudinilor și capacităților lor. Nu va fi atunci puțin prea tîrziu ?

MARIETA VIDRAȘCU

În curînd va apare suplimentul:

RADIOTELEȘCOALĂ

La cererea unui mare număr de ascultători și telespectatori, îndeosebi elevi și cadre didactice, Radioteleviziunea Română și Ministerul Educației și Învățămîntului vor edita un supliment al Programului Radio TV intitulat Radioteleșcoală. Publicația își propune să vină în ajutorul tuturor celor care urmăresc emisiunile de radioteleșcoală. În acest fel, lecțiile de științe sociale, limba și literatura română, matematică, fizică, biologie, chimie etc. cursurile de limba franceză, engleză, rusă, germană, ciclurile în ajutorul celor care se pregătesc pentru examenele de bacalaureat și admitere, emisiunile de orientare școlară și profesională și, cu începere din luna mai, lecțiile integrate procesului de învățămînt (anatomia și fiziologia omului, anul III) vor fi puse la dispoziția celor interesați sub diverse forme : rezumate, exerciții, probleme rezolvate, vocabular, îndrumări metodice, practice, însoțite de o bogată ilustrație : scheme, grafice, formule, fotografii etc.

Totodată, se vor publica anticipat tematica desfășurată și orarul tuturor emisiunilor de radioteleșcoală.

Suplimentul Radioteleșcoală va apărea bilunar o dată cu „Programul Radio TV" în 64—96 pagini și se va găsi în chioșcurile de difuzare a presei, la prețul de 1 leu.

Pentru a putea stabili tirajul Suplimentului, toți cei interesați sînt rugați să completeze TALONUL alăturat și să-l expedieze, pînă la data de 15 aprilie a.c., pe adresa :

OFICIUL DE PRESĂ ȘI TIPĂRITURI AL RADIOTELEVIZIUNII ROMÂNE, str. Molière, nr. 2 București, sectorul 1.

TALON DE SONDAJ

Numele și prenumele . . . . . .

Școala și clasa (pentru elevi) . . . . . .

Studii (pentru celelalte categorii de cititori) . . . .

Localitatea . . . . . .

Județul . . . . . .

„Preşedintele Ceauşescu la Cairo peste cîteva zile ca prieten activ al popoarelor arabe"

Un articol din „Journal d'Egypte"

CAIRO 29. — Corespondentul Agerpres, Nicolae N. Lupu, transmite : Sub titlul „Preşedintele Ceauşescu la Cairo peste citeva zile ca prieten activ al popoarelor arabe", cotidianul egiptean de limbă franceză „JOURNAL D'EGYPTE" publică un amplu articol in care se spune printre altele : „Există cuvinte care se folosesc adesea fără să li se dea întreaga lor semnificaţie. Şi totuşi, de această dată, spunind că preşedintele Ceauşescu este **o mare personalitate internaţională**, avem in vedere sensul deplin al acestor cuvinte, deoarece, fiind profund român, el este, in mod esenţial, internaţional. Român, l-am văzut construindu-şi ţara de atitia ani cu o convingere totală, ideologică, şi un sens lucid, cu toate forţele fizice şi capacităţile sale umane. Tocmai pornind de la aceste premise, Ceauşescu a fost capabil să elaboreze o viziune de mare perspectivă, să edifice o Românie in plină activitate in toate sectoarele industriei, agriculturii, reformelor sociale şi care a devenit una din ţările cu o puternică economie.

Autorul articolului, Edgard Gallad, — redactor-şef al ziarului, relevă in continuare hotărirea cu care poporul român munceşte pentru propăşirea ţării sale, subliniind că „regimul intern este cu adevărat un regim al justiţiei sociale, unde muncitorul este adevăratul stăpin, o muncă liber acceptată cu o repartiţie corespunzătoare, desfăşurată in cea mai reconfortantă atmosferă". In articol se subliniază inaltul prestigiu al industriei româneşti, competenţa tehnicienilor români, cunoscuţi şi apreciaţi peste graniţă. „Ceauşescu a pus această rară capacitate in slujba unui progres industrial general, mai intii in slujba ţărilor in curs de dezvoltare. El n-a fost egoist, ci a conlucrat intr-un echilibru al contribuţiilor tuturor, dind şi primind cu o admirabilă echitate şi o apreciere impărtăşită de ambele părţi. Tocmai de aceea, atit in ţările cele mai apropiate cit şi in ţările cele mai indepărtate şi care sint in curs de a-şi consolida independenţa economică la rang demne de ele, se găsesc căi ferate, rafinării, uzine chimice, instalaţii etc. puse in funcţiune cu un randament constant de către tehnicienii români, care le redau apoi fraţilor lor din ţările cu care au colaborat. Este corolarul actual al României.

Politica preşedintelui Ceauşescu este o politică de pace şi de colaborare intre popoare, fără nici o discriminare. Popoarele arabe au verificat aceastăpolitică in timpul conflictului din Orientul Apropiat. Acest conflict se menţine pentru noi din cauza ocupării teritoriilor noastre. Or, preşedintele român este apărătorul intransigent, curajos in atitudinea sa in favoarea eliberării teritoriilor noastre. In adunările populare din ţara sa şi care il sprijină in unanimitate, Ceauşescu proclamă necesitatea evacuării teritoriilor ocupate, faptul că fără această evacuare nu va fi niciodată pace in Orientul Apropiat şi că situaţia actuală este incărcată de pericolul de război. In intilnirile sale diplomatice, in comunicatele oficiale după vizitele pe care le intreprinde şi pe care le primeşte, in toate interviurile sale, şeful statului român n-a incetat să ne apere drepturile, cerind să fie recunoscute fără nici o restricţie, precum şi drepturile poporului palestinean. Iată de ce peste citeva zile, Egiptul va primi pe primul reprezentant al poporului român, cu o călduroasă prietenie, conştient de loialitatea sprijinului său faţă de cauza noastră, şi a foartei mari eficacităţi a cooperării industriale şi comerciale cu România".

La 29 martie 1972, ambasadorii extraordinari şi plenipotenţiari ai Republicii Socialiste România la Moscova, Washington şi Londra au semnat, în numele guvernului Republicii Socialiste România, Convenţia cu privire la răspunderea internaţională pentru daunele cauzate de obiecte lansate în spaţiul extraatmosferic, anexată la Rezoluţia nr. 2777 adoptată de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite la 29 noiembrie 1971, Convenţie al cărei original este depus pe lîngă guvernele Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Statelor Unite ale Americii, şi Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

VIZITA ÎN STATELE UNITE A DELEGAŢIEI CONSILIULUI ECONOMIC CONDUSĂ DE TOVARĂŞUL MANEA MĂNESCU

WASHINGTON 29 (Agerpres). — Delegaţia Consiliului Economic al Republicii Socialiste România, aflată in vizită in Statele Unite, a sosit luni după-amiază la Los Angeles. La aeroport, delegaţia condusă de tovarăşul Manea Mănescu a fost întimpinată de oficialităţi locale. In cursul zilei de marţi, municipalitatea oraşului a organizat o reuniune in cadrul căreia delegaţia a purtat discuţii cu conducători ai unor companii industriale şi cercuri financiar-bancare asupra posibilităţilor de extindere a relaţiilor comerciale şi a acţiunilor de cooperare industrială.

In cadrul reuniunii, Sam Yorty, primarul oraşului Los Angeles, a inminat tovarăşului Manea Mănescu cheia oraşului.

In continuare, primarul oraşului Los Angeles a oferit o recepţie in cinstea delegaţiei.

In aceeaşi zi, delegaţia s-a intilnit cu conducerea Băncii Americii (Bank of America), cu care prilej s-au purtat discuţii privind cooperarea economică in domenii de interes reciproc. De asemenea, delegaţia Consiliului Economic a vizitat ferma agricolă „Pierce" a Universităţii de Stat din Los Angeles.

Succese ale patrioţilor laoţieni

In cursul lunii martie, forţele patriotice laoţiene şi-au intensificat acţiunile militare in regiunea Luang Prabang şi in zona bazei „forţelor speciale" de la Long Cheng. Menţinind mereu iniţiativa de partea lor, patrioţii laoţieni au scos din luptă, in intervalul 1—20 martie, aproximativ 1 500 de soldaţi şi ofiţeri inamici, in special din rindul trupelor mercenare tailandeze, au doborit 24 de elicoptere, au aruncat in aer 8 vehicule militare şi au capturat o mare cantitate de muniţii, armament şi echipament militar.

SEMICENTENARUL U.T.C. PESTE HOTARE

Adunare festivă la Moscova

In cinstea celei de-a 50-a aniversări a Uniunii Tineretului Comunist din România, la Universitatea de stat „Lomonosov" din Moscova a avut loc o adunare festivă, la care au participat numeroşi studenţi sovietici, precum şi studenţi şi doctoranţi români la Moscova. Secretara comitetului de comsomol al Facultăţii de fizică a Universităţii, Paşa Korolenko, candidat in ştiinţe, a rostit o cuvintare in care a evocat relaţiile de prietenie dintre Comsomolul sovietic şi tineretul comunist din România, dintre cele două partide şi popoare.

Despre glorioasele tradiţii de luptă ale tineretului comunist din România, despre munca plină de abnegaţie a tineretului patriei noastre pentru construirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, sub conducerea Partidului Comunist Român, a vorbit studentul român, Marin Jianu.

Seară românească la Sofia

Miercuri, 29 martie a.c., in aula Universităţii „Kliment Ohridski" din Sofia a fost organizată, din iniţiativa Comitetului Uniunii Tineretului Comunist Dimitrovist al Universităţii şi a lectoratului de limba română din cadrul universităţii, o seară românească inchinată aniversării a 50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist din România.

O numeroasă asistenţă formată din cadre didactice şi studenţi bulgari şi străini de la Universitatea „Kliment Ohridski" din Sofia a urmărit cu interes expunerile prezentate şi programul artistic susţinut de un grup de studenţi bulgari care studiază limba română.

Au fost, de asemenea, prezenţi membri ai ambasadei şi studenţi români care studiază la Sofia.

In incheiere, a fost prezentat filmul artistic românesc „Facerea lumii".

de peste hotare

O rezoluţie adoptată la conferinţa Uniunii sindicatelor vest-germane, desfăşurată la Bremen, subliniază că tratatele incheiate de R. F. a Germaniei la Moscova şi Varşovia „corespund pe deplin intereselor păcii şi destinderii". Conferinţa Sindicatului lucrătorilor din comerţ, bănci şi intreprinderi de asigurare, care a avut loc la Hanau, a chemat pe toţi membrii sindicatului să sprijine activ lupta pentru ratificarea celor două tratate. In cadrul „campaniei de primăvară a anului 1972 pentru securitate, dezarmare şi solidaritate internaţională", in curs de desfăşurare in localităţile vest-germane, are loc stringerea de semnături pe un apel care cere ratificarea tratatelor vest-germane cu U.R.S.S. şi Polonia. Din primele zile, apelul a fost semnat de aproximativ 35 000 de cetăţeni.

În sprijinul conferinţei Securităţii europene

Capitala Austriei a găzduit, între 27 şi 29 martie, o intîlnire a parlamentarilor din unele ţări europene, consacrată problemelor securităţii şi cooperării pe continent. Din ţara noastră, la reuniune au participat deputaţii: acad. Athanase Joja, preşedintele Grupului parlamentarilor români pentru prietenie şi cooperare în Europa, prof. Ludovic Takacs, acad. Ştefan Bălan, Iulia Paşca, membri ai aceluiaşi grup, şi Alexandru Ionescu, secretar al Comisiei pentru politică externă a Marii Adunări Naţionale.

Convorbirile „Mesei Rotunde" au prilejuit un schimb larg de opinii intre parlamentarii din diferite state europene, aparţinind unor partide cu orientări diverse, pe tematica inscrisă pe ordinea de zi a intîlnirii.

Intervenind activ în desfăşurarea schimbului de opinii, parlamentarii români au prezentat şi susţinut poziţia României în legătură cu convocarea conferinţei pentru securitate şi cooperare în Europa. Participanţii la „Masa Rotundă" au urmărit cu atenţie poziţia României în problemele dezbătute, au apreciat în mod special rolul activ, consecvenţa ţării noastre în abordarea problemelor realizării păcii şi colaborării pe continent, în ceea ce priveşte eforturile îndreptate spre pregătirea şi convocarea unei conferinţe a păcii şi cooperării în Europa.

Şeful grupului insărcinat de guvernul finlandez cu organizarea din punct de vedere tehnic a convorbirilor multilaterale pentru pregătirea conferinţei general-europene in problema securităţii si colaborării, precum şi a chestiunilor de ordin tehnic legate de desfăşurarea lucrărilor conferintei, Joel Pekuri, consilier special in M.A.E. al Finlandei, a avut miercuri o intilnire cu reprezentanţi ai presei la noul palat „Konsertti—Ja Kongressitalo" din Helsinki. El a subliniat cu acest prilej importanţa pe care Finlanda o acordă, ca stat european, inceperii cit mai grabnice a acestor convorbiri, pentru urgentarea convocării şi ţinerii conferinţei pan-europene. Finlanda, care s-a oferit să fie gazda convorbirilor multilaterale şi a conferinţei general-europene, a spus el, este in mod practic gata din punct de vedere tehnic să primească reprezentanţii statelor europene, astfel incit convorbirile multilaterale vor putea incepe la aproximativ şase săptămini după realizarea unui consens asupra angajării acestora.

REPUBLICA ARABĂ EGIPT. — Imagine din Cairo

Pornind din Cairo într-o dimineaţă însorită, după aproape trei ore de drum pe mirifica autostradă ce străpunge delta Nilului, am intrat în Alexandria — El Iskandariya, cum îi spun egiptenii — traversînd Mahrmudiya.

Nu fără emoţie, aşteptasem să cunosc acest mare port cu trecut istoric furtunos, important centru economic şi cultural, poarta maritimă cea mai mare a Republicii Arabe Egipt.

Fundat in anul 331 (i.e.n.) din ordinul lui Alexandru cel Mare pe locul unei aşezări pescăreşti Rakhotis, după planurile arhitectului Dinocrates, Alexandria a devenit cel mai mare port al Mediteranei şi, datorită lui Ptolomeu, una din capitalele lumii antice. Farul de marmură albă era considerat ca una din cele şapte minuni ale antichităţii, iar prestigiul cetăţii a străbătut mileniile datorită înfiinţării primei universităţi din lume, precum şi celebrei sale biblioteci care cuprindea tot ce aşternuseră mai de preţ pînă atunci istoricii şi ginditorii lumii antice. Din păcate, după cum se ştie, cele citeva milioane de volume şi peste jumătate de milion de papirusuri s-au pierdut pentru totdeauna in incendiul despre care nu se ştie nici astăzi cit de vinovate au fost legiunile lui Iulius Cezar.

Din lumea fabuloasă a antichităţii au rămas pînă in zilele noastre numeroase vestigii, pe care orice om ajuns in Alexandria nu intirzie să le viziteze. Cea mai vizibilă este Coloana lui Pompei, situată in inima cartierului Karmuz. Ea a fost construită in anul 297 pe o mică înălţime peste ruinele vechiului templu al lui Serapis spre a păstra amintirea impăratului Diocleţian. Acest superb monolit de granit roşu, inalt de 27 de metri, îşi datorează numele părerii care circula in Evul Mediu că aici s-ar fi aflat urna de bronz ce conţinea rămăşiţele pămintesti ale ilustrului comandant roman, Pompei. Din Serapeum, templu dedicat de Ptolomeu zeului Serapis, nu au rămas decit nişte vagi ruine şi resturile unui culoar subteran care pot fi văzute in partea de vest a Coloanei. Catacombele Kom Chougafa, săpate in rocă pe trei etaje, datează din secolele intii şi doi ale erei noastre. Necropolele Chatby, Anfuchy şi Mustafa Kamet prezintă, de asemenea, încăperi ornate cu picturi antice de o mare frumuseţe. Dar, bineinţeles, cele mai instructive şi interesante vestigii de artă străveche sînt cele de la muzeul greco-roman — fundat in 1891 — unde se află peste 40 000 de piese din care se remarcă in mod deosebit colecţia de Tanagras, Forturile şi moscheele, valoroase monumente islamice, reprezintă, de a semenea, puncte de atracţie pentru curiozitatea turiştilor.

Directorul general al Comitetului de turism din guvernoratul Alexandria, A. Kader Mahmud, cu care am stat de vorbă, referindu-se la vizita ce avea loc in acele zile a primului grup de tineri turişti din România — sosiţi in Egipt, cu prilejul unei excursii organizate de B.T.T., şi care tocmai vizitaseră cîteva din minunatele obiective turistice de care aminteam mai sus — mi-a declarat : „Este o mare plăcere pentru mine să-i văd şi să mă intilnesc cu tinerii turişti români care sînt foarte politicoşi, foarte cultivaţi şi foarte prietenoşi. Sper că sînt mulţumiţi de cele ce au putut să vadă şi de felul in care au fost primiţi de noi. M-ar bucura ca in viitor să găzduim şi alte grupuri de turişti români. Cred că vizita şi convorbirile preşedintelui Românici in ţara noastră — a cărui sosire o aşteptăm şi in oraşul Alexandria — va avea ca urmare şi intensificarea schimburilor turistice dintre Republica Socialistă România şi Republica Arabă Egipt".

Alexandria — oraş cu peste 3 milioane de locuitori, care se intinde ca o urlaşă sirenă de-a lungul a 40 de kilometri de litoral — conţine numeroase edificii moderne, uzine reprezentative pentru Egiptul contemporan, fiind in acelaşi timp un centru puternic de activităţi economice, un oraş cu variate manifestări culturale şi sportive.

Aici se află Gara Maritimă, cea mai modernă construcţie a oraşului, o capodoperă de arhitectură care constituie pentru cei sosiţi pe mare primul contact cu Egiptul. Alexandria are un institut de hidrobiologie, un muzeu de arte frumoase, un muzeu maritim şi un muzeu de istorie naturală. Alexandria găzduieşte in mijlocul lunii martie campionate internaţionale de tenis, in luna aprilie se desfăşoară spectacolul festival al florilor, in septembrie maratonul internaţional de natatie şi tot in această urbe străveche are loc bienala artiştilor plastici din ţările mediteraniene.

Dar, după cum arătam, oraşul este şi important centru industrial, al cărui potenţial continuă să se dezvolte cu impetuozitate. Mari uzine chimice, rafinării, fabrici alimentare, de textile, de ciment, metalurgice, de anvelope, duc faima oraşului, prin produsele lor competitive in zeci de ţări ale lumii. Tot aici, printre alte obiective industriale noi, se inalţă şi uzina de sodă care se construieşte prin cooperare de către specialişti români.

Directorul general al combinatului, Husein Abdul Aziz, cu care m-am intilnit pe şantier, mi-a spus : „Sînt deosebit de mulţumit de modul in care colaborăm cu România. De altfel, eu am vizitat de cîteva ori frumoasa dv. ţară şi trebuie să vă mărturisesc sincer că am fost deosebit de impresionat de realizările dv., de oamenii pe care i-am intîlnit şi care m-au convins de prietenia şi sentimentele bune pe care le au faţă de noi. Aveţi specialişti de mare valoare, bine pregătiţi profesional, de la care am avut de învăţat multe, atit eu cit şi alţi colegi de-ai mei, care am avut fericita ocazie să cunoaştem România. Pe şantierul acestei moderne uzine de sodă care, după cum vedeţi, se află intr-un stadiu avansat de construcţie, lucrează mulţi specialişti români. Ţin să vă spun că noi sintem foarte mulţumiţi nu numai de munca lor şi de capacitatea lor tehnică, ci şi de calităţile lor umane. Românii sînt oameni sinceri, prietenoşi, care-şi respectă cuvintul şi indatoririle, calităţi pentru care-l stimăm şi apreciem. Dorim din toată inima ca relaţiile dintre ţările noastre să se dezvolte in continuare, să colaborăm mai intens in toate domeniile, să intensificăm schimburile de specialişti. Acum, in aceste zile, aşteptăm cu multă satisfacţie şi bucurie vizita preşedintelui dv., a Excelenţei Sale domnul Nicolae Ceauşescu, pe care-l stimăm foarte mult. Eu sper ca in programul pe care-l va avea in ţara noastră, să fie cuprinsă şi vizitarea şantierului nostru. Trebuie să vă spun că noi ne pregătim să-i intimpinăm cu cinstea şi onoarea ce i se cuvin unui adevărat prieten pe care-l preţuim in mod deosebit. Mi-ar face multă bucurie să transmiteţi aceste păreri personale opiniei publice din România, să asiguraţi poporul român de sentimentele de sinceră amiciţie pe care le nutrim faţă de România socialistă".

Este, intr-adevăr, emoţionant ca la mii de kilometri de patrie să intilneşte oameni care să-ţi vorbească atit de cald şi convingător despre propria ta ţară. Păreri asemănătoare mi-au mai fost impărtăşite in repetate rinduri de către numeroşi cetăţeni şi de personalităţi ale vieţii publice din localitate. Astfel, intr-o convorbire avută cu secretarul general al Uniunii Socialiste Arabe din Alexandria, ing. Issa Chahine, acesta mi-a spus, printre altele : „Sintem dornici să stringem legăturile economice şi politice cu Republica Socialistă România. Urmăresc indeaproape eforturile făcute de Partidul Comunist Român, de statul român şi personal de Excelenţa Sa domnul Nicolae Ceauşescu, eforturi indreptate spre intărirea relaţiilor dintre ţările noastre pe baza principiilor egalităţii, echităţii şi respectului reciproc. Sintem intrutotul de acord cu aceste eforturi şi sper că relaţiile economice şi culturale, precum şi de altă natură se vor dezvolta mai mult foarte curind. Aşteptăm cu interes şi bucurie vizita preşedintelui Consiliului de Stat al României, convorbirile oficiale care vor avea loc intre domnia sa şi preşedintele Anwar Sadat, convorbiri pe care le dorim fructuoase pentru ambele părţi şi care, sintem siguri, că vor deschide o etapă nouă in relaţiile prieteneşti dintre ţările noastre".

Am plecat din frumosul oraş Alexandria pe aceeaşi autostradă care traversează bogata deltă a Nilului. Intîlnirile avute la El Iskandariya mi-au intărit convingerea că aici, ca şi in intregul Egipt, România se bucură de un deosebit prestigiu. Iar acest prestigiu capătă o strălucire nouă in preajma vizitei preşedintelui Nicolae Ceauşescu, aşteptat cu nerăbdare şi prietenie de poporul care construieşte o viaţă nouă pe malurile străvechiului Nil.

MIHAI MIRZA

Cairo, martie 1972

Însemnări din Egipt

Întîlniri la El Iskandarîya

INTRAREA ÎN VIGOARE A MĂSURILOR ADOPTATE DE R.D.G. ÎN PRIVINŢA APLICĂRII TEMPORARE A CONVENŢIILOR ÎNCHEIATE CU R.F.G. ŞI SENATUL BERLINULUI OCCIDENTAL

BERLIN 29. — Corespondentul Agerpres, Ştefan Deju, transmite : Conform hotărîrii conducerii de partid şi de stat a R. D. Germane, începînd din ziua de 29 martie au intrat in vigoare măsurile adoptate de R.D.G., în privinţa aplicării temporare a prevederilor convenţiilor incheiate cu R.F. a Germaniei şi cu Senatul Berlinului occidental.

In urma hotăririi conducerii de partid şi de stat a R.D.G. se simplifică cu mult formele pentru transportul de mărfuri şi persoane aflate în tranzit între R. F. a Germaniei şi Berlinul occidental pe teritoriul R. D. Germane şi se facilitează vizite ale cetăţenilor vest-berlinezi în capitala şi pe teritoriul R.D.G., cu ocazia sărbătorilor de primăvară.

Încă din prima zi, un mare număr de cetăţeni vest-berlinezi au făcut uz de condiţiile create de autorităţile R.D.G. Punctele de trecere a frontierei au cunoscut o deosebită animaţie. După cum ne-a informat comandantul punctului de trecere Bornholmerstrasse unul din numeroasele locuri de acces, pe aici pot trece aproximativ 1 500 pietoni şi 400 maşini pe oră. La punctul de frontieră nou amenajat Drewitz — cel mai important loc de tranzit —, la dispoziţia maşinilor, camioanelor şi autobuzelor stau 23 piste, fiecare cu instalaţia şi personalul respectiv. Condiţiile tehnice — aşa cum a reieşit în prima zi — vor permite, fără îndoială, ca sute de mii de vizitatori să poată veni în capitala R. D. Germane şi de aici, în alte localităţi ale republicii.

TINERETUL LUMII

ITALIA

DEZAMĂGIRILE ABSOLVENŢILOR

● „Şomajul cu diplomă" ● 20 la sută din absolvenţii facultăţilor italiene nu vor găsi anul acesta un angajament ● „Un obstacol mai greu decît cel mai dificil examen universitar"

Pentru tinerii italieni pe punctul de a absolvi facultăţile, actuala perioadă coincide, de sau, mai exact spus, ar trebui să coincidă cu momentele fericite cînd te simţi foarte aproape de împlinirea visurilor şi speranţelor. După ce vor primi, în urma apropiatelor examene de licenţă, diplomele universitare ei vor incepe să consulte ofertele de angajare ale intreprinderilor şi instituţiilor. Pentru mulţi dintre aceşti tineri va fi momentul unei mari dezamăgiri, începutul unui calvar.

Unul din cele mai influente şi mai bine informate cotidiene italiene, CORRIERE DELA SERRA, care apare la Milano notează că „niciodată ameninţarea şomajului pentru tinerii absolvenţi n-a fost atit de gravă ca în acest an. Pentru mulţi din cei 1 500 000 de absolvenţi din acest an ai şcolilor medii şi ai universităţilor perspectiva viitorului apropiat e şomajul sau incompleta folosire a timpului de lucru". Potrivit datelor estimative citate de acelaşi ziar, aproximativ 20 la sută din absolvenţii din actuala promoţie a facultăţilor tehnice şi circa 35 la sută din cei ai facultăţilor umanistice nu vor găsi angajamente ferme in economie şi celelalte sectoare ale vieţii sociale. O serie de mari intreprinderi au făcut cunoscut că din cauza slabei conjuncturi nu vor angaja în această vară decît un număr variind intre o treime şi o pătrime din cadrele tehnice superioare recrutate in fiecare din cei zece ani anteriori. 14 intreprinderi şi două importante institute de proiectări din domeniul construcţiilor au anunţat de pe acum că ofertele de angajare „sînt inghetate" in acest an şi că nu vor recruta nici un nou absolvent specialist. Aproape toate principalele instituţii de învăţămînt superior au şi anunţat, de altfel, studenţii vizaţi că ofertele de angajare primite actualmente acoperă numai o parte din numărul celor ce urmează să-şi ia licenţa in curind. In această situaţie, cotidianul milanez observă cu ironie amară că „pentru un număr deloc neglijabil de absolvenţi se conturează un obstacol mult mai greu şi mai de netrecut decît cel mai dificil examen al vieţii universitare". E vorba, evident, de obstacolul din calea găsirii unei slujbe.

Semnalind această stare de lucruri ingrijorătoare presa italiană relevă acuitatea pe care a căpătat-o mai ales in ultimii ani, problema „somajului cu diplomă". Sint relevate in acest sens datele cuprinse in ultimul raport (al cincilea) al Centrului de cercetări C.E.N.S.I.S. al Comitetului naţional al economiei şi muncii din Italia. In acest raport se subliniază că „procentul tinerilor şomeri absolvenţi de facultăţi şi şcoli medii raportat la totalul şomerilor a crescut constant şi rapid in ultimul deceniu". Cel mai mare procent de şomeri — atestă raportul citat — se recrutează dintre absolvenţii şcolilor medii (actualmente aproape 20 la sută din totalul şomerilor). Numărul absolvenţilor de facultăţi in căutare de lucru s-a dublat in perioada 1968—1970. Există acum — după cum semnalează raportul C.E.N.S.I.S. — aproape 300 000 de învăţători fără posturi.

„Acest lucru — notează L'UNITA referindu-se la situaţia amintită — nu se întîmplă pentru că în Italia de azi ar fi prea mulţi oameni care studiază : 60,4 la sută dintre tinerii de 15 şi 16 ani sînt in afara oricărei forme de învăţămînt sau pregătire profesională. Şi in ce priveşte studiile universitare Italia nu se poate număra printre ţările cu un mare procent de studenţi la mia de locuitori. Problema este însă ca prin reforme de structură să fie schimbată linia economică a Italiei. Dacă se vor construi mai multe case pentru oamenii muncii, mai multe şcoli, spitale, dacă se vor realiza o serie de reforme in sectorul asistenţei medicale, dacă se va înfăptui reforma învăţămîntului secundar şi universitar, asigurîndu-se o funcţionare normală şi cadre didactice suficiente, dacă va fi modernizată agricultura iar industria se va dezvolta conform logicii utilităţii sociale iar nu a profitului maxim pentru proprietari, atunci tinerii cu diplome vor fi de mare folos, nu-şi vor mai irosi capacităţile".

Oricum, judecînd după datele raportului C.E.N.S.I.S. şi luînd in considerare că, potrivit constatărilor presei italiene anul acesta situaţia pe cîmpul angajărilor e mai proastă încă decît in anii precedenţi, vara care se apropie se anunţă ca un anotimp al dezamăgirilor pentru mulţi dintre absolvenţii proximei promoţii a universităţilor italiene.

E. R.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

PENTRU CA SĂ IUBESC: rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

TATĂ CU DE-A SILA : rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

INTRAREA LIBERĂ LA OFICIUL STĂRII CIVILE : rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MARY POPPINS : rulează la Scala (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30), Festival (orele 9,30; 13; 16,30; 19,30).

PĂDUREA PIERDUTĂ : rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ADIO, DOMNULE CHIPS : rulează la Capitol (orele 10; 12,45; 16,30; 20), Favorit (orele 9,30; 13; 16,15; 19,30).

PUTEREA ŞI ADEVĂRUL : rulează la Drumul Sării (orele 16; 19,30), Giuleşti (orele 15,30; 19).

FERICIT CEL CARE CA ULISE... : rulează la Bucureşti (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21)

ATUNCI I-AM CONDAMNAT PE TOŢI LA MOARTE : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30 — la ora 10 Program pentru copii), Pacea (orele 15,45; 18; 20).

INCIDENTUL : rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9, 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Sala Palatului (orele 17,15; 20).

CURAJOŞII : rulează la Moşilor (orele 15,30; 17,45; 20).

STEAUA SUDULUI : rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

NU-MI PLACE ZIUA DE LUNI : rulează la Flacăra (orele 15,30; 17,45; 20), Progresul (orele 16; 18; 20).

MICUL SCĂLDĂTOR : rulează la Bucegi (orele 15,45; 18; 20,15), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

TORENTUL DE FIER : rulează la Vitan (orele 15,30; 17,45; 20).

SACCO ŞI VANZETTI : rulează la Miorița (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

PE POTECA NEŢĂRMURITEI IUBIRI : rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 în continuare — orele 20,15 — Program de filme documentare).

OLESIA : rulează la Buzeşti (orele 15,30; 18; 20,15).

AVENTURI ÎN ONTARIO : rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

HELLO, DOLLY ! : rulează la Unirea (orele 15,30; 19).

DOUĂSPREZECE SCAUNE : rulează la Rahova (orele 15,30; 19).

OSCEOLA : rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).

B.D. LA MUNTE SI LA MARE : rulează la Crîngaşi (orele 15,30; 18; 20,15).

MIRII ANULUI II : rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20), Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

LOVE STORY : rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).

LOCOTENENTUL BULLIT : rulează la Arta (orele 15,30; 18; 20,30).

COPACII MOR ÎN PICIOARE : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

ARTICOLUL 420 : rulează la Ferentari (orele 10; 15,30; 19).

ULTIMUL RĂZBOINIC : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

CĂDEREA IMPERIULUI ROMAN (ambele serii) (ora 18,15), SĂRBĂTOAREA SFÎNTULUI IORGHEN (ora 21), rulează la Cinemateca „Union".

Teatre

Opera Română : DON PASQUALE — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Studio) : SĂ NU-ŢI FACI PRĂVĂLIE CU SCARA — ora 20; Teatrul de Comedie : DISPARIŢIA LUI GALY GAY — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu) : COLOANA INFINITĂ — ora 17; PLAY STRINDBERG — ora 20; (Sala Studio) : SPECTACOL DE POEZIE ŞI MUZICĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru) : OMUL CARE... — ora 19,30; (Sala Studio) : GAIŢELE — ora 20; Teatrul Giuleşti : ...ESCU — ora 19,30; Teatrul Mic : PREŢUL — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă" : ŞCOALA DIN HUMULEŞTI — ora 9,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : BIMBIRICĂ — ora 19,30; (Sala Victoria) : GROAPA — ora 19,30; Teatrul Evreiesc : BARASEUM '72 — ora 19,30; Teatrul „Tăndărică" (Sala Victoria) : NINIGRA ŞI ALIGRU — ora 17; (Sala Academiei) : CARTEA CU APOLODOR — ora 17; Teatrul „Ion Vasilescu" : FETELE DIDINEI — ora 19,30; Ansamblul „Rapsodia Română" : LA IZVOARE DE FRUMUSEŢE — ora 19,30; Circul „Globus" : PLANETELE RÎD SUB CUPOLĂ — ora 19,30.

tv

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii. Telex. 9,05 Prietenii lui Aşchiuţă. 9,30 Muzică populară interpretată de orchestra Ansamblului „Ciocîrlia". 10,00 Curs de limba engleză. Lecţia a 9-a. 10,30 Selecţiuni din „Promenada duminicală". 11,00 Campionatul mondial de hochei pe gheaţă — Grupa B : România — R.D.G. Transmisiune directă de la patinoarul „23 August". 13,15 Telejurnal. 16,30—17,00 Curs de limba germană. Lecţia a 8-a. 17,30 Deschiderea emisiunii de după amiază. 17,35 Emisiune în limba maghiară. 18,30 Confruntări. 19,00 Intermezzo muzical cu orchestra Dorin Danciu. 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri : Fabule de La Fontaine — „Motanul, nevăstuica şi iepuraşul". 19,30 Telejurnal. 20,00 Incendiul — o fatalitate ? 20,15 Tinerii despre ei inşişi. 21,00 Pagini de umor : Epoca de piatră. 21,50 Mai aveţi o intrebare ? Antimaterie — Antigravitaţie — Viteze superluminice ? 22,30 „24 de ore".

PROGRAMUL II

20,00 Concert simfonic al orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. 21,00 Desen animat. 21,10 Agenda. 21,20 Film serial : „Planeta gigantilor". 22,10 Cărţi şi idei.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA — Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66, P.O.B. — „Box 2001". — Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".